

ע' י"ט

דעתיק ואימא ונוק' דז"א, וניצוצות הת"ת עם הנה"י הכלול בהם, והת"ת הוא קו אמצעי, אנו מעלים לקו אמצעי שהוא דכורא דאריך ויש"ס ויעקב (כפי המבואר בדרוש הדעת) וצריך להוסיף בסידור "דכורא" דא"א וכן אצל עתיק. אך ראיתי בסידורים הקודמים שלא כתבו תיבת דכורא, ורק בבחי' הנוק' כתבו נוק', וס"ל דסתם עתיק וא"א הוא דכורא, ובסידורים דמל' מעלים לנוק' דא"א ותבונה ורחל, וע"ע ברכת מאיר ח"א להרה"ג ר' מאיר ליכטזון שליט"א ע' ק"ז ומשם והלאה שם, עיי"ש. ובע"ב דמ"ה יש כאן ט"ס בשם מ"ה, וצ"ל הא בסוף ולא הי':

ע' י"ט

ברוך יכוין וכו'. נתבאר לעיל בתפילת לשם יחוד ע' י"ז ד"ה מילוי המילוי. ועיין בשרף פרע"ח פרק ב' דר"ח שביאר בזה, וז"ל, כי המל' נקראת אלקים ולכן אנו נקראים בני אלקים שאנחנו בניה כנודע, ותכוין להאיר בה כ"ח אותיות אלו שתתפייס מחסרונה, ע"כ. ולפי זה נמצא כי רבוע אלקים רומז לנוק' הנקראת אלקים והכ"ח אותיות דמילוי דמילוי דס"ג הם המיתוק שאנחנו מאירים בה לפייסה. אמנם מפשטות לשון הרב ז"ל במבוא שערים שם ופרע"ח שם והחמה"י ח"ב דף כ"ד ע"ד נראה דבין רבוע האלקים ובין הכ"ח אתון שתיהם הארה הניתנת בה לפייסה. וכן נראה מלשון הסידור כאן, שכתב, המאירים ברחל. וע"ע לקמן בע' ל' ד"ה ברוך, וד"ה מוחין דאבא:

והתבאר שם כי שם זה הוא ביסוד דאימא המתגלה בחזה דז"א ומאיר אל עבר פני

רחל היוצאת משם:

יעבור. שם בפרע"ח, מבו"ש דף ס' סע"ד משנ"ח שם, שפרע"ח שם, חמה"י שם. ונתבאר שם במבו"ש כי דוד מלך חי וקיים עולה ג"כ בגימ' רפ"ח, וביאור הכוונה ניתבאר במבו"ש שם וכ"ה בפרטות בסידור לקמן עמוד מ"ה עיי"ש ובמבו"ש שם, וז"ל, וזה שאמר ויעמידם לעד לעולם חק נתן ר"ל שהמל' תתן טרף לביתה וחוק לנערותיה ולא

יעבור שלא צריכה לירד כדי להעלות בידורים מהרפ"ח שהם כמספר יעבור, אלא שהיא תקבל הכל אורות חדשים מלמעלה, ומאותה השפעה חדשה תפרנס לכל חיילותיה. ע"כ.

וסידר

כאן רפ"ח ניצוצין ומקורו נתבאר בע"ח שער רפ"ח ונתבארו בספרנו פתח עינים החדש ח"א בכוננות מטבע הברכה. אמנם מה שכתב כאן בצד שמאל בירורי ב"ן דע"י דאבא וכו' כל זה לא נתבאר שם, ולכן נבאר כאן בס"ד בקיצור, כי כידוע בפירוט יש בספירות י"ב פרצופים, וכאן מדובר ב"ב פרצופים אלה, אבל הפרטיים שבז"א, ולכן מאחר שכל בחינות רפ"ח הננו מעלים לז"א, דהרי הז"א לאחר התיקון הוא מה שקודם התיקון היו הו' (ד) מלכים שמהם נפלו הניצוצות, ולכן ניצוצות החסד שהוא ימין אנו מעלים לבחי' הדכורין שבז"א שהם דכורא דעתיק ואבא וז"א, וניצוצות הגבורה מעלים לנוק'

לעיל. **אמנם** הרש"ש ז"ל סידר גם כאן כוונת המשכת מוחין, וטעמו ונימוקו הוא דסבירא ליה, שכאשר אנו משבחים אותה שעל ידה נבראו עולמות הבריאה הרי ע"י עקימת שפתיו פועלים המשכת השפע לבריאה וכן על דרך זה ביצירה ועשיה, כן נראה לפרש ברעת הרש"ש ז"ל, על פי סידור הארוך, כי בסידור הקצר ליתא לכל מה שהוסיף כאן בסידור שלפנינו בסוגריים מרובעות, ובסידור היר"א ע' 565 נמי ליתא, אלא שבסידור שלנו הוסיפו זה על פי סידור הארוך:

ובנה"י וכו'. ברא וכו' **שחקים** וכו' פרע"ח דף ק"ח רע"ד, מכו"ש דף ס' ע"ב, שרפרע"ח שם וחמה"י שם, ונתבאר שם, כי הנה"י דנוק' הם מתפשטים בעולמות שתחתיה, והנה היכלות **דחסד וגבורה** דבריאה נקראים שחקים ובהם מתפשטים הנה"י שלה, וזהו שאמר, אשר במאמרו ר"ל ע"י רחל המקודשת לז"א, על ידי הנה"י שלה המתפשטים בעולמות נבראו היכלות החסד והגבורה דבריאה הנקראים שחקים, והטעם שנקראים שחקים נתבאר שם כי נודע שה' אותיות מנצפ"ך הם כנגד ה' גבורות שהם חג"ת נו"ה וג' אותיות צפ"ך דמנצפ"ך יומתקו מאליהם לעתיד לבא וב' אותיות מ"ן דמנצפ"ך לפי שהם גבורות יותר חזקות, לכן אינם יכולים להימתק מאליהם, אלא צריכים שחיקה ע"י המיתוק הנ"ל והטעם שאינם יכולים להמתק יחד עם ג' גבורות דצפ"ך, כתב לבאר הגרנ"ה הלוי זצ"ל בסידור הגר"א הישן דף ל"ב ע"א בשער נפתלי

יבוין וכו'. עד עמוד כ"ח ד"ה במאמרו, הכל שייך לכוונות מטבע הברכה שנתבארו בפתח עיניים החדש ח"א מעמוד קכ"ד ולהלן. ובנדמ"ח מעמוד כ"ח ולהלן:

ע' כ"ח

אשר. כוונות אלו שייכות למטבע הברכה הכללי:

במאמרו וכו'. פרע"ח דף ק"ח סע"ג ורע"ד, מכו"ש דף ס' ע"ב וחמה"י דף כ"ה ע"א ונתבאר שם כי מאמר רומז לנוק' וגם מאמר הם קדושין ואות ו' דבמאמרו רומז לז"א שהוא אות ו' דהויה. ונמצא כי במאמרו ר"ל כי הנוק' שהיא מאמר מקודשת לו' שהוא ז"א. והנה עפ"י פשט דברי הרב ז"ל בכל אלו המקומות הנזכרים נראה שכל הכוונות הרמוזים בנוסח הברכה עד תיבות וללבנה אמר אינם מדברים בענין העליות שעתידה הנוק' לעלות או בענין המשכת מוחין אל הנוק' וחיילותיה, אלא כל זה הוא סיפור שבח בנוק', ור"ל שמשבחים אותה בפניה כדי לפייסה והשבח הוא כי ע"י הנו"ה שלה נבראו עולמות והיכלות הבריאה, ועל ידה נתקנו עולמות היצירה, ועל ידה ניתן כוח לעולמות העשיה שלא ישנו מנהגם, ובאמצעותה נמשך השפע המאיר לכל העולמות וכו' כדלהלן. ונמצא שכל עיקר נוסח הברכה עד התיבות הנ"ל, אינו אלא סיפור שבחה שאנו מפליגים בעוצם כוחה ומעלתה שאף היום אחר שנתמעטה עדיין היא פועלת כל הפעולות הנזכרות

דנוק' מתפשטים בחדר וגבורה דבריאה, כן נתבאר בדברי הרב ז"ל בע"ח שער הכסא פרק ב':

שחקים, השוחקים מיין דמנצפ"ך. ר"ל ששם בהיכלות ההם שוחקים הצדיקים את המ"ן:

יכוין להמשיך מהמוחין. וכו' כבר נתבאר לעיל, כי כל המוסגר הוא מסידור הארוך, והמשכות אלו לא מצינו מפורש בדברי הרב ז"ל ונראה כי הרש"ש חידש כן מדעתו ומ"ש להמשיך מהמוחין וכו' נראה דר"ל דכוונתו לומר, אותם המוחין השייכים לזו"ן דמצות קידוש לבנה שהבירורים שלהם העלנו בתיבות מלך העולם והחזרנום בסוד מוחין לזו"ן ועתה יכוין להמשיך מהם לעולם הבריאה, ועיין בארוכה בפתח עיניים בכמה מקומות ומהם בדרך ט' ע"ד ודף ע"ד ודף פ"ב ע"א ועוד, דבכל מצוה נמשך צלם מוחין שלהם דפרטות אותה מצוה וכו', וע"ע בפת"ע החדש ח"ז ע' ב"ן ולהלן:

ונרנח"י דנשמה. כי נמשך לעולם הבריאה:

מכלים פנימיים. סבירא ליה דכלים פנימיים נמשך מהם לעולם הבריאה, אמצעיים ליצירה והחיצוניים לעשיה:

לשלושה כלים וכו'. ודהיינו מכלים פנימיים דאצילות לג' כלים דבריאה:

דבי"ע וכו'. ודהיינו חיצון אמצעי ופנימי:

שם, עפ"י מה שכתב הגר"א בהדרת קדש, דהמ"ן דמנצפ"ך הם שתי גבורות האחרונים דנו"ה, ע"כ. והביאור בזה הוא לענ"ד עפ"י מ"ש הרב ז"ל בע"ח בכ"מ דגבורות נו"ה לא נמתקו בדרך ירידה אלא בדרך חזרת החסדים בלבד וכע"ח שער כ"ה פ"ב ופ"ג, ולכן מיתוקם היה מעט פחות. ועוד כתב שם. וגם ידוע שבנו"ה שם אחיזת הקלי' וע"ע שער מאמרי רשב"י דף ס' (דפוס תרנ"ח) אלא צדיקים שחיקה ע"י אותם המקבלים יסורין בשביל קודשא בריך הוא ושכינתיה ועל ידי אותם הנהרגים על קדושת שמו כי מפני שהם סבלו יסורין והתגברו בגבורתם וקבלו יסוריהם לשם שמיים,

ולכן תכף אחר מיתתם עולה נשמתם וזוכה לשחוק את ב' הגבורות החזקות הנ"ל. והמקום ששוחקים בו הגבורות

דנוק' הוא בב' היכלות דחדר וגבורה דבריאה, ועל שמים נקראים היכלות אלו בשם שחקים ועיין להוראת שעה בביאורו לברכת הלבנה דף נ"א סע"ב) שהתקשה, דהרי בכל מקום כותב הרב ז"ל דנצח והוד הם נקראים שחקים וכמו שכתב הרב ז"ל בדרוש ה' דלולב, ששם יורד זרע קודש ומשתחק ונתבשל ומשם יורד ליסוד הסמוך להם, וכאן כתב, שהחדר והגבורה דבריאה נקראים שחקים, וכתב ליישב, שלפעמים מצינו שהזיווג הוא בתפארת דז"א על דרך הזיווג של תפילת המנחה דכל יום (והיינו בחזרת כלים פנימיים אליבא דהרש"ש ז"ל כנודע) וכשהזיווג הוא בת"ת נחשבים החדר והגבורה לבחינת נצח והוד ונקראים שחקים. ומ"ש הרב ז"ל דנו"ה

היא גלגל כהנא דה"ל דמ"ן (234) כפי הבע"ל י"י דמ"ן (1) גלגל (1)

שהיא ה' ראשונה. דבריאה היא כנגד ה' ראשונה:

ופ"ג וכו'. שעה"כ דף י"ב ע"א כי נשמת הבריאה היא הויה דמילוי ס"ג ובעולם הבריאה שם הוא אל שדי:

וברוח. מבו"ש דף ס' ע"ב, פרע"ח דף ק"ח ע"ד, משנ"ח פרק א' משנה ו', ונתבאר שם כי רוח הוא הז"א כנודע כפי חלוקת הנרנח"י לה' פרצופים, ופה הוא הנוק' כנודע מפתח אליהו, כי מלכות פה. ור"ל מלכות שהיא עטרת היסוד דז"א נקראת פי האמה כנודע, אך מדברי הרב ז"ל כאן משמע שהכוונה היא על נוק' דז"א רחל, וי"ל דנוק' דז"א רחל מקבלת השפעתה ממלכות פרטית דז"א שהיא פי האמה ולכן גם רחל נוק' דז"א נקראת פה דז"א, כנלענ"ד, ונמצא כי רוח פיו ר"ל נוק' דז"א הפה של הרוח:

חק ע"י ז"א. הכל במקומות הנ"ל. ונתבאר שם כי כל הנבראים תחת חק וזמן הם בעולם העשיה. חוק ע"י ז"א וזמן ע"י נוק' וזהו מה שאמר שע"י הזו"ן ניתן החק והזמן לכל הנעשים בעולם העשיה שלא ישנו את תפקידם ר"ל מנהגם. וכל זה הוא ג"כ שבח של הנוק', ובחמה"י דף כ"ה ע"א ובשמנ"ח שם הוסיפו כי על ידה של הנוק' הוא עושה הכל, ור"ל דהעיקר הוא ע"י הנוק' וגם כאן בסידור משמע כן שכתב שעל ידה. ובזה יובן שגם זה הוא שבח לנוק':

ע' כ"ט

יכוין וכו'. הכל כדלעיל לגבי בריאה ויצירה, אלא דכאן הוא בחינת נפש וכלים חיצוניים כי הוא בחי' עשיה, והשמות נתבארו בשעה"כ שם:

ששים ושמחים. הכל במקומות הנ"ל:

כל צבאם דיצירה. דהיינו ע"י נוקביה תיקן את כל צבא יצירה שהם המלאכים אשר שם הנקראים צבא מעלה, כמבואר במקומות הנ"ל, וכתבו שם עוד, דאעפ"י שז"א מקנן ביצירה מ"מ לא יעשה ז"א ביצירה דבר כי אם ע"י רחל:

יכוין וכו'. הכל כנ"ל ביכוין הקודם, רק כאן הוא בנרנח"י דרוח שהוא כנגד היצירה והוא בכלים אמצעיים, ומ"ש שהוא ו' וכו' הכל בשער הכוונות שם דף י"ב:

כל העולמות וכו'. הנה לשון הרב ז"ל בפרע"ח וכעין זה במבוא שערים, כי כל העולמות ששים לעשות רצון קונם, ואמר לשון רבים (ר"ל קוניהם ולא קונם) שהם ב' שמות קס"א כל אחד בגי' קונה (קס"א) שהם בנו"ה דאימא לעשות רצון ב' שמות הנ"ל המאירים בכל העולמות ע"כ. וכן סידר בסידור היר"א ע' 565 ור"ל דכל העולמות שמחים לעשות רצון אימא דאצילות כי היא המשפעת להם והב' קס"א שכנו"ה שלה המתפשטים בזו"ן כנודע הם רמוזים במלת קוניהם.

ג"ל סא
ז"א = כל
ז"א
ז"א
ז"א
ז"א
ז"א
ז"א
ז"א
ז"א

כחיות ארץ ואלו' וז"ל אלה שבין ארץ לז' או חיות בענין ענמס כי נרמז בקוטה של יוד' לכן אף אף מונים עתה אלה ד' כחיות לנד כגדר ד' ארסיות דר"ה אגב פולס והם הם בנח' ד' יסודות שכל * עולם גם דע כי בכל עולם יש בו חומר וזורה שם עממות וכלים אלה שהגלים של עולם הפלגין הם אור וזורה בעדן פולס שלשק ממנו **כ"ד** כשולט בו אין נק' כל' ועוף נמח' כ"י אס' ד' יסודות הארץ השגלה הוא שבוטט בשחילס והרי נמבאר פרסי כל עולם אפסם דרך כלל יהיה האלילי יסוד אש ונרתיא יסוד רוח ורירה יסוד מים ופשיס יסוד עפר והם כ"ה א' סלל עולם והם חיה ועדן אף הגוף של עולם הם ד' יסודות עולם השפל כ"ה נק' ארץ השפיה. ונבאר ארץ בכל עולם נבאר בו ד' מיני נבדלים דת"מ והם כגדר ד' יסודות שכל עולם והפדן כולו כמ"ס בענין יסודות הארץ השגלה הוא וזה יוכן כמה שסקדמח כי השולס פלמו היא כללות ד' יסודות פלמן אשר בו יסוד יס' בו ד' פרי נבדלים דומם לומח' כו' וזה פנינם באלילות וממנו תקום לטלס כי הנה ג' נודע שים בלללי' כמ"ו ו' מחמת וזה ובסוף כו' כגדר ז' קלות ו"ז ג' צמח' ו"ל אר"ה ארסיות ואלו הדברים ארבעין יקרין כגדר י"ב צמחים הם האלילות והם כמ"ס אחר וכל זה הדומם אשר שם. גם אר"ה יסודות ארסיות שיש בהם כמ"ס כ"י בוטט ג' צמח' כחיים כחיות יסודות ארסיות וישעיהו וכללות כו' חיה בעומח. גם יס' כמ"ו שור כמס פו יסודין בני יונה שור כמ"ו ארסיות שם ז' ו' מרי חיות קל ולני' מ' והם המ' שם נשמות האלמים הנק' טלס כסוד ד' חיות בקדש כעדע פנין ארבע חיות הפרכנה שנאל' ומשם נמשכו האלמים בלילה. ובחי ארסיות הדומם על חיות שם נשמות הנדוקים אשר שם באלילות כעדע והם הפנימיים העליונים שכל (כ"ה ז' המינים) ד' הדינים.

כ"ה השולס נמחית נפש האדם כי נשוא מורכב משלש ארבע יסודות השגלים מנח' החומר שבהם ומחלס וכננו נפש המורכבת והאחד נפש העומתה בכל כחיותיה ואחד נפש המשנה בכל כחיותיה ואחד נפש המדבר בכל כחיותיה וארבע כחיות אלו נק' נפש א' כללד נמשכה מחיות נפש כו' יסודות והנפש הוא ארץ קה שושלת רק לטעמלת הגוף בלבד. והנה כל נפש הוא לזיוח כחוס הגוף אינה נק' נפש נפש נמורה רק נק' כח נוק השאר בארץ אחר הפשיס ועליו יש גרין הנק' פנדיס מפשיס יד' בריאה ועליו החיה הנק' כן להש"ו והם נמלקת לגרין מן האלילות והדך קלרה הנה האדם יש לונקן וכן הגוף אש ורוח ונשמה ומיה מד' שלמות ארבע פ"כ. ד' קליפות לילית ארצות רה"ט נמשכ' משגסם בארבע מדרגות אלו רוד', סאלמנקס של ארסיותיה. מלרים, ומשק כניח רמון, וכל א' יש לה אופנת כפני פלמס לילים כדומי פל פ"ו. סאלמנקס פל ש"ד. מלרים פל ג"ס דמשק פל גבול. ה' ילגלו מטלס ארסיות:

דרוש ברכת הלבנה

ביאור ברכת הלבנה סס' הבנות יתן **הנה**, בנדלת ברוך תפון כי נים' רכמ' ד' אלהים כרבונו וכ"ה אריות מילד דמילד דשם סג' האררים בנדל וסכונה אשש ומכונים בשם אלהים שמארים בנדל כל לפיכך מחסונה. אר' באבדו כרא שחקים מאמר ו' כד' רחל בקרל מאמר שהיא מקדשה לוי שהוא ס"ה ומאמר הם קידושין נמלא שהוא מאמר של כו' שהיא ז"א. כד' שחקים היא הנה' דרה שמשפשו בשולמות עד כ' כד' שחקים שם היכלות גדולה נטורה דבריאה שנקראו שחקים פ"ס שחקים מן לנדיקים השחקים מן א' אום דככלי יסודין כשכל קב"ו וזו מידה כגדר מדה

וזה וזמח אף ירם וסכלו פול יסודים לש"ו ארץ ארץ שמה נעדם ופסק אחר מומס עולים לכ' היכלות ושם הם שחקים מן שם כ' אריות מה"ג מונשך הנדיקות מיתוק גדול לפי שם החומר חוקות ומקומו כן בא כהן הכהן ועיניקף בו אום ה' כי היה בו כח השנים של כל הנצורות והנ' נצורות הנותרים לא יסוקף חמלם מד' לש"ו כנו' שם דמ' מקוריה:

וברוך סוי כל צבאו פ"ו רוח הוא ז"א הנק' רוח ופיו של רוח היא טקבא דז"א כי פה דומה לטקבא ופי' כי ז"א פ"ו. הטקבא שהיא פיו מיקון כל נלזאו דיררה שם האלמים הנק' נכח מעלה. ארס' שז"א מתקן בלירה מ"מ. מתקן שמה לרמל כנח"ו ו' שלא יפשה ז"א דבר בלירה כי אש פ"ו רחל. חק יתן נתן להם. שארשקו את חקיהם כי לרף שחמד כי כל הנבדלים חמח הזמן ומקומו והם כשפים ויהיה כמ"ו חק ומן חק הוא ז"א חתן פ"ו רחל נסן השפיה ללל דבר שלא ישו חקיהם

ש"ס כהם חוקלה לנוק ולרמק מנח. כדמות מן כגוף כמו כהם וכסוף' ואסלס' והאכוריה. והכחש' וכו' נק' רטן כי יקדלס כזה מכוה. אך דע כי קגן מדוס אלו. הכמות הנדיקות לנוק ול כח הכמות אמה כי מיקד' מן הכח המעשורר השנימי אפסם גם כח המדינים החיטון הוא משמש לו בענין זה כי המעשורר מושב וכפדניס פושל המדס הקיח. ודע כי גם קרן הפלמס והפנירות הם בארס מסר כלוח אלו המעשורר והפנינים כנו' אלה שחיש מלמס אלה מלד הילד הרע המכניס כהם רטן היה והם כלים אל הילד הרע כמ"ס בע"ה:

ג נוכח כזכרה רחל בענין לופ שהוא יל"ד ו' בטמיו הם ב' הכחות הם הארירה נפש העומתה והכדירה הוא חיבור המדינים עם המעשורר הנק' ג"כ נפש הממחוס כי שתיק ארץ כונחם אלה לטעמלת הגוף בלבד כגיל אלה שפ"ו נמשך נוק לנפש המדברת כטמח הילכ"ד כמ"ס בענין החטמה הרטנית ועדין ארץ זו בחירה ממש כי אם ננפש המדבר כמ"ס שם. המדברת יותר פריז' משלם והוא מחלק כלש אשר ככל יסוד מחרבשפן ויש בו נפש המרכנת והלומחם והכפחית. וטסק' בה פנימים מכלס והיא נק' נפש המדבר ויש שקרחה נפש שכלית חו' נק' כספרים נפש כו' העליונה שכלשפתן ולכן מלמד הכפחית והרטניס שים בה טסק' בה הנחידים כי אין בחירה אמיתית אלא בשכל כמ"ס ויחלק לב' של משפ"ו ופיוני. ואמנם המשפ"ו הוא נבלק לב' המשפ"ו והמשפ"ו. המשפ"ו הוא לפשוח מלאטח נעמיות מן לנוק כמו הדיפסה והנכין כו' כי הם שושלת להכין מוזן לנוק פלמו שם הכמות חילניות לנוק ואינם במלאטח האכילס וההילוך והרכיור כו' כי הם טעמלת להכין מוזן לנוק פלמו אשר * הם באים ממש המעשורר כנו' והמשפ"ו הוא לחשוב ארץ יפשה אלו האלמחוס החילניות לנוק ארץ הצינו איט כי אם להשגיל לרבי הנפש לנדה והוא הכדיר המכות הנפש כמו חמסם הפטמה והסכנע וזיולא ולדמח הספרים האמה מן השקר בענין ידעם ארסות החכמות שזין לסס לורך לנוק. אלה לנפש לנדס ואיט כשכל המשפ"ו שהוא לקדש מלאכות מדשות של משפחה הגוף ולשטחם ממלאכה למלאכה. ארץ השכל פיוני איט רק לדמח הנכרים כפי אמיתיהם ששטחם וגם כי הוא לזרבי הנפש ולא לנוק כמו המשפחה וע"כ זה השכל הפיוני יוספק בו פנין הכחירה כגיל כי אין נק' כחירה אמיתית אש ינכר כדבר זה להיותו יותר נחשב לו מזה אש שהיהן שזין כי זק' נק' רטן ארץ אש ינכר באחם שהוא מה שהיא כך ורמק השקר שהוא מה שאיט' קר. וזו נק' בחירה אמיתית כי נומר באחם להיותו אמה לא משני שהוא יספק בו וגם כי הוא אמה אלה משני שהיה בו שהוא האמה בעניניו הנפש שזין שם רטן ממש כמו עניניו הגוף שהלך אחר רטנו בו. שד' יש יסודין בשכל הפיוני ממש המדמה כי המדמה לא יסג' אלה כחומר וכל יודיו וקמיוניו יהיו כחומר ארץ השכל ישג' כטורה שלמה ארץ היא וכן כח המדמה דמה לפעמים שקר מה שאינו כן והשכל יוכל להסג' גם המדמה פלמו ארץ הוא מהותו באחם ארץ אין זה אלה כמח' הדמח לא כמח' לזר משש. ומלא כי כהשדך שיהם ימדיו יהיו ב' טעמלות שישג' הדמיון לזר ממש ואמתי לש' כי הדמיון הוא כלי השכל והשכל פל המדמה ומלא כי כל הנשמות והקמות כגיל נק' חומר בעדך השכל הפיוני הוא אורה לכולם. וזוה חבין טעמן כהלום כי הנה בעת השינה

כשאר כגוף נפש המרכנת ב צמח' זיין כויה לך נק' דע"ג והלומח' והכפחית ואיט' יולאס כקסמ' המיח' ונדק קס"ס מתנו רק נפש המדבר הנק' כחיות כ"ה ז' ונש' אר' הקדש דר"ה שכלית ויכין והשפחה מן החומר יכ"ס פני' דע"ג ונש' הכינות דק"ח משנה לדע' ולרמות חיוניס פליונים וזאה וחוקקה החיוני הוא כמח' המדמה הנק' נשמת הנפש השכלית ואין בה דיבור והמדמה מראה לדמס מה שראה השכל ולפי שהוא כלי השכל כנו' אין בו כח לקבל הכרעים באמיתותן ולכן אין חלוס בלא דברים בשלים וגם כי הוא דמיון שראה השכל ולא הדבר פלמו שראה והנה הנבאר ענין כמות נפש האדם אשר בו מד' יסודותיה. ועתה נבאר הנפש השכלית האמיתית של הממחה אינה אלה בעניניו הפניות לקיים רעון קושי ית' והיא באה מנו' י' נלגלס דעשיה הנק' אופנים וגם היא כוללה מד' כמות שם ד' יסודות העליונים של השמים שהם וכל אחד מהם מורכב ג"כ מחומר ולורה. אחד' הנשק רוח השכלית השולס הארץ בו י' כמות. מלאכים ונלגלס כד' יסודות אשר שם מורכב מחומר וטורה אח"כ קונה נשמה מהבריאה שיש בה י' דרעין נלגלס מן יסודות אשר שם מורכב מחומר וטורה וכל ג' מאלו נק' עבר הש"ת. ואח"כ ארס' מן האלילות מד' יסודות אשר שם וזו נק' בן אל השי"ת וכבר נמבאר שכל עולם יש ה'

בגרות וביאורים: (א) כל דרוש זה הוא מפי פ"ס דרוש ר"ת י"ב: (ב) מילת עד ליתא כפ"ס:

מפקוד. ששים ישעיהו הם כל העולמות. לעשות רצון קניניהם
אמר בלשון רבים שהם ב' שמות קס"א קס"א אשר כל א' נ"י
קונה והו קניניהם והם הנה" דאחא. ח"ש לפסוק רש"ן ב' שמות
קס"א הרמזים במילת קניניהם, פועל אמת הוא ו"א כי כ"א
פעמים אה"ה נ"ח אמת כי ו"א כל פרטיו נכנה ונתקן חס
אה"ה דאחא. ועוד כי א' דאמת הוא שם אה"ה שהיא בכינה
כטוב שה' פתחה רוחה למלכות דכינה המעשה ל"א כנו'
בכ"ה וה' רומזה לרתב ב"אופן זה כי מחילת אוח ת' הוא ר'
ור"ש במילוי גימ' תת"י מפני שהיא באה מאות ה' דכינה אשר
כ"א כלולה תמאה הרי ת"ק ואוח י"ד של ר"ש רומזה ל"וד דאבא
המאירה בב"ד נקודה דהיכליה (ה) הרי לך כי כ"ה (ג) של ה' רומזה
למ' ורומזה לה' דאחיה ונרפיה דת' שהיא טון כפופה שהוא ו'
ואוח ו' רומז ל"א שהוא כבוד ו' ו' ואוח י"ד שהיא תחת ה"י
הוא מלכות כבוד פביעה לבר והוא נ"טון יהושע חיה פני יהושע
הרי לך במילת אמת רמז בנין ז"א ולכן אומר פועל אמת שהיא
ז"א שחומיה יבניתי הוא אמת. שפעולתי אמת היא המלכות
המקבלה ממנו כי גם היא כמות נק' אמת כמותו וכל העולמות
שהם ב"ש שנתקנו ע"י לא נתקנו אלא ברומז אמת שהוא ז"א
כדמיהו בללמו. אלאכנה אשר שחתהרש עשרת הפארה פ"י
שקב"ה הכינה למל' שהיא הלכנה שחתהרש והעלה למקום
ראש ה"ת ובראה מקים הוא ראשו דו"א ח"ש לעסוי בשן
היא שלש תחוקן דת"ח דאחא ו"ש הוא כתר דו"א. ח"ש
וללכנה אשר היא המל' אחר קב"ה שהוא ח"ש שחתהרש לפ"ל
עשרת שהיא המל' בת"ח ר"ל כמו ד"א פחה כך יהיה לפועל שיה
עם " ו"א לעשיי בבן עד בנין דאחא ושתיים ישאמשו בנתק
א' שהוא ת"ה דאח"י אבל ואח"ך יעלו הו"ך במקום אר"ה כי אר"ה
יעלו יומר למעלה ויהדשו ג"כ ח"ש שהם עתידים להתחדש כמותה
כי אר"ה יהדשו כמו ה' שהיא מ' כדי לעשות מקום לז"ן ולפאר
ליזודם ר"ל יעלו ב' מלכות ויתקשרו עד שצמקום שהוא פחה
פאר שהוא ה"ה שם יהיה פולם היצירה ב"אופן שיתעלו שלשה
מלכות כי עשיה יעלה במקום יצירה ויצירה במקום בריאה
ובראה במקום מ' דאלילות. אח"כ התעלה יותר מעלה ב' עשיה
במקום בריאה ויצירה במקום מ' דאלילות ובריאה במקום ז"א. ואחר
כך תעלה מעלה ג' עשיה במקום מ' דאלילות ויצירה במקום
ז"א ועולה הכריזה במקום כינה דאלילות וט"ק יעלה ב"אבא
וחיה הגפין באר"ך הגפין. ואחר כך יעלה עליה רביעי עד שיעלה
טוקבא יגס קן באר"ך הגפין וסם יהיו שניהם יחד משתחבים
בכתר א' שהוא כתר דעתיק יומין והוא כתר של כל האלילות
ח"ש כפ' והיה אור הלכנה כאור החמה ואור יהיה שנתים כאור
ז' הימים. פירוש והיה אור הלכנה שהיא פולם העשיה יעלה למעלה
ד' מדרגות עד שיגיע במקום שהיה עומד ד"א דאלילות ואז יציר
פולם העשיה בז"א דאל' סנק' אור החמה ח"א כפולמו יעלה עד
יקבא ד"א שם הם ז"ה דעתיק יומין מלובשים בראש ד"א ד"א
ח"ן והנדלו כאורך כל ה' דעתיק. ח"ש ואור החמה יהיה שנשמים
כאר ו' הימים שהם כמו האור דפ". ח"ש ולפאר ליוגם ר"ל
העשיה שש פאר דיני' כמספר סדלפון ומקנה"ל ב"אופן יעלה
למעלה עד ליוגם שהוא פ"י יצירה דאלילות שהוא במקום ז"א
דאלילות ח"ש על שם כבוד סלכוהו לפולם ר"ל למעלה ממלכות
דאלילות יום אחר שלמה המלך פ"ה שלשה חמה נפלאו ממני
וארנפיה לא דעתיק. ורך הנשר נשמים שהוא ז"א פולה נשמים
העלונים שהם ז' רקיעים דעתיק יומין. ואז דרך נחש שהוא
פולם הנשיה נקרא פולם החש והקל"י יעלו עלי יוד עד
שילבש יצירה דאלילות כעוד. ואז דרך אהיה שהיא פולם הכריזה
כבוד שם אהיה יהלכן כעוד כס"ה יעלה בלב ים שהוא ים של
חמה שהוא אבא דאלילות עד שם יעלה בריאה. ה"ך נבר שהוא
פולם היצירה שהוא זכר יעלה. בעלמה שהוא במקום כינה
דאלילות ה"ך עלמה שהיא נצירה של עשה היא נשפית כבוד
בתולה. שרמחה נר כח"ש מהר"ו אה"ה ב"אוח ש' של האלפא
ב"בא. שבו נכרא הפולם ע"ש. ח"ש וארנפיה לא ידעתיק ר"ל של
יודע זמן גאולה אומתי יהיה קן משיחו ויעלה העולמות עד

ואהה טעם בח"ש כס' התי" ח"י ע"ש ח"ל ח"ן סליק בקדמיה
ומלך נחיה ו' נחיה בקדמיה לנב"י ה' התאה ולכנה סליק י'
לנב"י ה' פילאה דהא אקומהו מ"ד ולא אבא בירושלם של מעלה
לא יפול י"ד נה' פילאה פ"ד ריטול וא"ו נה' דאח"י ירושלם
תחאה ע"ש ח"ו ח"ו אלו אומרים רך חפלה ברוך ח"לך ד"ל
שחברך היצירה כ"ד שהיצירה יבדך לפשיה ח"ש ברוך " טושך
וכשחבר ה' עס ה' תחאה שהוא ישראלי שינכס בירושלם התאה
אזי ברוך קוניך שהוא ח"לילות ח"לילות וזהו ברוך בוראך
שחברך הי"ד עם ה' פילאה ש"ד ירושלם לנפלא. וזהו ג"כ
בו"ן ובאבא ואחא דאלילות עצמם כעודם והצירוף של ההגברות
הכו' הוא והיה שדרוג וא"ו עס ה' תחאה ג"כ יודוג י"ד עם
ה' פילאה ח"ש לפ"ל והיה אור הלכנה כאור החמה ר"ל בפס
שיתקיים הצירוף של עה"ה אז יהיה אור הלכנה כאור החמה
כנו' ח"ש כשם שאנו מרקדים כנגדך כי הנה טעם כעת שיעלו
העולמות למעלה עליה אחר עליה כנו' אזי גם כל החיטיות
העולמות יעלו ג"כ עמהם למעלה אזי יהיה נראה בתום הברוא
א"ך אהט עולים ג"כ למעלה מתורגה למדרגה כח"ש הכז ופ"א
בדרוש עלייה העולמות ע"ש:

והנה כפה שזכה כפ"ה לפנות לירושלם. דלפילא ויעלו ג"כ
החיטיות העולמות יהיה לנו פחד שלא יעלו ג"כ עמנו
הקליפות החיטיות לכן אט' מתפללים כשם שאנו מרקדים כנגדך
שאנחנו מתפללים כמו. בזמן חידוש הלכנה שלפניך אזי אנו מרקדים
כנגדך ולא יכולים ליגע כך ירלה שכל שאנחנו מרקדים כנגדך
כדי ליגע בך אהה ג"כ תרקד יומר למעלה ג"כ כך אהה אחר
מדרגה א"כ סוף דבר שאנחנו לא יכולים ליגע בך כך אהה ירקדו
אחריים כנגדנו להדיקנו שלא יוכלו ליגע בט' אום דעה כ"י שאם
ירקדו אחרי ג"כ שהם אלהים אחרי כנגדנו ג"כ להדיקנו ר"ל
שאלו שהם נשמות ישראל יעלו כבוד פנימיות העולמות וכנגדנו
מאחרינו יעלו ג"כ התלככים שהם נקראים חיטיות העולמות
והתלככים א"ך חכלם ח"ו להדיקנו אלא אדריכה שפ"י פנימיות
העולמות י' ג"כ יטולע לפנות ח"י העולמות אלא מתפללים על
הקליפות שהם ירעו ג"כ לפניות להחזיק בט' כדי שלא יוכל לפנות
אלא שאנו ישראו למפה ח"ו להדיקנו כדי שיקחו כל השפע הבא
לנו לחלקם. ולזה אט' מתפללים שלא יגס בט' אום דעה ר"ל שלא
יהיה להם כח לפנות אחרינו אלא תעיל עליהם איהיה ויפאר
בגדול ירוך דמו כאבן כמו בכל ע"ש יואל השלכח ח"ש מחמת
כסא הכבוד ומכה בראשם ואינו מניה אותם לפנות כעוד ב"כ
יהיה כך לפ"ל שפול עליהם איהיה חמשה גבורות דכינה שנק'
פחד ולא כאיהיה חמשה גבורות שמתגלים בחמשה אנפיות ה"ד
כמו בגמרים דתני ב"ד חוקה כעודם אלא בגדול ורוךך שהם
הגבורות שפחה הם סתומים בזרוךך כבוד חשך ה' ח"ש וזכר
קדש שימלה אותם חמשה גבורות הסתומים ויכה בראשם ואז
יעלו כאבן שיפלו למפה כמו אבן ויפגעלי חן העולם כבוד ד"א
העמו נלגת ח"ש דוד מלך ישראל ח"י וקיים ר"ל בזמן שיפגעל
העמו חן העולם אזי ה"ה דאלילות היא תשאר חמיד למעלה בא"י
וקרא ח"י לפולם ועד וקיים חמיד ואז ימלך עלינו לפולם ועד
והיה ה' למלך פ"כ הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד
כמו שכתב לפ"ל ע"כ:

קודם ברכת הרבנה צ"ל הללנה הללו אח' ה' חן השמים
עד חק נתן ולא יעבור. דע
כי יעבור גימ' רפ"ח וכן דוד מלך ח' וקיים גימ' גס כן רפ"ח
ורבין כש"ש למ' פ"ן העולים חן הכיבורים דרפ"ח נ"טון אזי נקרא
ח' וקיים כי החיות שלה והקיום שלה הוא חן הרפ"ח נ"טון וגם
בזמן שכלם החיות לנלח ואז ולא יעבור שלא יהיה * עוד מה לכבר
מהרפ"ח נ"טון אזי תקרא חת' דוד מלך ישראל ח' וקיים להורות
שכל הרפ"ח היא כוללת בחוכה ואינה לריכה לרדת עוד בתוך
הקליפות הנק' חמים כבוד רגלים יודות מוח אלא היא תשאר
ח' וקיים בא"י חמיד ח"ש ויעמידם לפד לפולם חק נתן ר"ל
שה' חתן ערף לביטה חק לנברותיה ולא יעבור שלא לריכה
ליד כ"ד להפלות בירורים מהרפ"ח שהם כמספר יעבור אלא
שהיא מקבל הכל אורות חדשים מלמעלה ומאחה ההשפעה
החדשה יפגסם לכל חילותיהם כנלפ"ד:

תפול עליהם איהתה ל"ל ג"פ ישר וג"פ העוק: והנה כפ"ש
ישר יכוון להל"ל טק' רחל שהיא מלובשה בני"ע חן
הקליפות שהם שלשים כלים שלה כעודם ובהיעדך יכוון להשליך
הקליפות על אונאי"הם להכריח עריצים חן הארץ עשרת שפחת
הנה עשרת היא נסר והכל נוק' אלא שכתה בו ג"כ דטרא
כי הוא כתר שלו אבל שפלת הוא כתר לטק' ולכן היא נק'
עשרת

בא"י סחרש חרישים ברכה זו יכוין בכונה הפתיחה רק עתה
יכוין מלמטה למעלה ובפתיחה מלמעלה למטה במילת
ברוך יטון גסם אלהים ברביע עם כ"ח אומות המילוי דמילוי
של סס-בו"ה דפ"כ. והנה החודשים שהם ג"ה דמ' לעמיד יתחדשו
רמלאו כליהם מנה אבא נאחמטות איהמ ואז לא יעטרך לעבור
השפע בנא אליה דרך ג"ש ד"א כי יבא אליהם השפע בלי
מחשבת אחר. ברוך יעודך ברוך עשיך ברוך קניך ברוך בוראך

חלל זא"ו
 אישר במאמרו קדש את רחל ובנה' שלה ברא שני היכלי חסד
 וגבו שבני' הנקראים ישחקים השוחקים מן דמנאפן וברוח זא"ו היוכל דרך
 פיו רחל תקן כל צבאם דיציר חק שי זא"ו זמן שי רחל שעל ידה
 נתן להם לשזיה שלא ישנו את תפקידם ששים כל
 העולמות ושמחים לעשות רצון קוניהם שהם נ' שמות לקס"א
 אלה הייוד הי' אלה הי' יודהי' שבנה' לאמא המאירים לכל העולמו' ד'
 פועל זא"ו הנבנה ונתקן שי כ"א פעמים אה"כ

אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
 אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
 שמשפרם אמת שפעולתו אהיה שהיא המל וכל ביע' הנתקנים על ידי
 כולם נחתמו בחורגים אמת שהג' ה"א וללונה שהיא המל אמר
 הקב"ה שתתחדש לעתיד לבא ותשלה ותהיה עפרת שהוא הכתר שלה
 שער עתה היה עומד במקום תפארת זא"ו שס' הוא מקום לעמזוסי בטן
 שהם רוחות צפ"י שג' הנה לעתיד תשלה עד מקום הכתר זא"ו השומר בת"ת דבינה
 שס' היתה בנטן לאימא שאה רוחות ישרא' הם עתידים
 להתחדש ולעלות כמוהה כמות ה' תתאה וזון כמות ה' עלאה וכן י'
 עולמות ביע' שתיים לעלוח לפאר במקום זא"ו שהוא ת"ת דכללות האצ"י שס'
 יהיה מקום ליוצרה שהוא היצירה ותחתיו העסיה וכל עילוי זה יהיה נכח שס'
 היוכל מל"ת על שם כבוד מלכותו שכם שהוא באתכ"ש בל"י

קידוש לבנה

הרינו מוכן ומזומן לקיים המצוה לקדש הלבנה * לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתו על ידי ההוא שמיר ונעלם בשם כל ישראל :

יחזק רגליו ויראה רחיה אחת קודם שיחזיל לברך : וכשיחזיל לברך לא יראה בה כלל *

ברוך גי' כ"ח אתוון יוד ואו דלת : הי יוד : ואו אלף ואו : הי יוד * למתק בו אלהים גי' ר' א אל אלה אלהי אלהים * ע"ס"ג שהיא בינה מאירה ברחל כדי לפייסה על מיעוטה * אלהים רחל * ס"ג אימא :

אתה יְרֵאָה אלהינו מלך העולם אשר במאמרן מאמר ן רחל הנקרא מאמר לו מקודשת לך שהוא ז"א :

ברא הם היכל חו"ג דבריאה שנבנו ע"י נו"ה דידה שנתפשטו

בבריאה שחקים וברוח דזעיר פין היא הנוק' : וע"י נתקנו כל צבא היצירה * כי אעפ"י שז"א מקנן שם אינו פועל

ב"כ כי עם ע"י הנוק' : כל צבאם עולם היצירה חק ע"י זעיר : זמן ע"י רחל נתן בעולם העשיה ששם שינוי

זמנים ע"י בינה עליונה דזו"ן : נתן להם שלא ישנו את תפקידם ששים ושמהים לעשות רצון קונם : ר"ל ב"פ

קונה * דהם ב' שמות קס"א שהם בנו"ה דאימא לעשות רצון

ב' שמות הנז' המאירים בכל העולמות : פועל דז"א אמת

שפיטולתו אמת היא הנוק' המקבלת אותם שגם הוא

כשקנה העולמות חתמם בחותם הז"א דהנק' אמת * ונוק' ג"כ בסוד ג' אחיה שמקבלת אהיה פ' אהיה גי' אמת : דבינה הבטיח את הנוק' שתעלה למעלה מויעיר הנק' ת"ת אל הבינה כי שם תחית ה' על ן כמו שהיו בבטן אמא * וזהו לעבומי בטן :

שם יחוד קבהז ושכינתיה

ז"ן יאהרונה בדחילו ורחימו יאהרונה ורחימו ורחילו

איהיהוהה ליחרא שם י"ה או"א בן"ה ז"ן

[ע"י שפע א"ם ב"ה המשפיע בהם ומיחדם]

ביחודא שלים בשם כל ישראל הנה אנחנו באים לקיים ס"ע לברך על החדש ירח אשר כוננת רחל נוקבא קדישא דז"א המתחדשת להאיר אל עבר פניה ולרצותה בכח שני רבוע אלהים פשוט ושמנה ועשרים אותיות מילוי המילוי דע"ב וס"ג להחזיר עטרה ליושנה ולגרום שפע בכל העולמות הקדושים:

ובריקודינו כנגדה שלשה דילוגים ראשונים כנגד עליית שלשה קוי חח"ן בג"ה דת"י [דבי"ע דעשיה להלביש ג' קוי חח"ן בג"ה דת"י דבי"ע דיצירה וג' קוי יעקב ורחל דאצילות דעשיה דז"ן דאצילות להלביש ג' קוי יעקב ורחל דאצ"ו דיצירה דז"ן דאצילות] (דאבי"ע דעשיה להלביש ג' קוי חח"ן בג"ה דת"י דאבי"ע דיצירה וג' קוי יעקב ורחל דעשיה דז"א דאצילות לשלשה קוי חג"ת שלו) ותנתק ותמוש קליפה דאבי"ע דעשיה מעל אגן הסהר ועל ראשי אויבינו ושונאינו תחול:

ובריקודינו כנגדה שלשה דילוגים שניים כנגד עליית שלשה קוי חח"ן בג"ה דת"י [דבי"ע דיצירה להלביש ג' קוי חח"ן בג"ה דת"י דבי"ע דבריאה וג' קוי יעקב ורחל דאצילות דיצירה דז"ן דאצילות להלביש ג' קוי יעקב ורחל דבריאה דז"ן דאצילות] (דאבי"ע דעשיה ודיצירה להלביש ג' קוי חח"ן בג"ה דת"י דאבי"ע דבריאה וג' קוי יעקב ורחל דיצירה דז"א דאצילות לשלשה קוי חג"ת שלו) ותנתק ותמוש קליפה דאבי"ע דיצירה מעל אגן הסהר ועל ראשי אויבינו ושונאינו תחול:

ובריקודינו כנגדה שלשה דילוגים שלישיים כנגד עליית שלשה קוי חח"ן בג"ה דת"י [דבי"ע דבריאה להלביש ג' קוי חח"ן בג"ה דת"י דבי"ע דאצילות וג' קוי יעקב ורחל דאצילות

דבריאה דזוין דאצילות להלביש ג' קוי יעקב ורחל דאצי דאצילות
 (דאביע דעשיה ודיצירה ודבריאה להלביש ג' קוי
 חחין בגיה דתי דאביע דאצילות וחחין בגיה דתי דאביע דאצילות
 לחחין בגיה דתי דנהי דאיק ושלשה קוי יעקב ורחל דבריאה דז"א
 דאצילות פששה קוי חגית שלו וג' קוי יעקב ורחל דאצילות
 דאצילות לשלשה קוי חגית שלו) ותנתק ותמוש קליפה דאביע
 דבריאה מעל אגן הסהר ועל ראשי אויבינו ושונאינו תחול:
 תיפול עליהם אימתה ופחד בגדול ורועך ידמו כאבן

כי עטך מקור חיים באורך נראה אור

ויקרי נועם חי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו
 כוננהו:

הללויה הללו את יהוה יהוה יאהדונה מן השמים אצילות
 הללוהו במרומים בריאה הללוהו כל מלאכיו יצירה
 הללוהו כל צבאיו עשיה הללוהו שמש וירח עשיה ביצירה
 הללוהו כל כוכבי אור יצירה בבריאה הללוהו שמי
 השמים בריאה באצילות והמים אשר מעל השמים יהללו
 את שם יהוה יאהדונה כי הוא צוה ונבראו
 ויעמידם לעד לעולם חל נתן ולא יכוין ס"ת קניא גי
 אהיה דטלוי ההין אלקי התי יוד הה יעבור כתיבת יעבור יכוין
 שעולה רפ"ח כזה

ע"ב דעיב מדרגה ז' יוד ה' ה' בירורי בין דעי ואבא וז"א
 דמלכות דחסד

ע"ב דסיג מדרגה ה' יוד ה' ואו ה' בירורי בין דנוקי דעתיק
 וז' דמלכות דגבורה יוד ה' ואו ה' ואימא ונוקי דז"א

ע"ב דטיה מדרגה ג' יהוה יוד הא ואו ה' בירורי בין דאיא
 וז' דמלכות דתנהי וישים ויעקב

ע"ב דבין מדרגה ב' ית יהו יהוה בירורי בין דנוקי דאריך
 שהיא ד' דמלכות דמלכות ותבונה ורחל
 ויש

ויש נוהגין לומר פסוק זה

כי אראה שמיך מעשה אצבעותיך ירח ובוכבים אשר כוננת

יכוין ברוך גימטריא מילוי דמילוי דכ"ג שהם כ"ח
אותיות וריבוע אלהים פשוט

יוד ויו דלת | הי יוד | ואו אלף ואו | הי יוד א אל אלה
אלהי אלהים הטאירים ברחל כדי לפייסה סה"כונה :

ברוך

רכח = 228

יכוין להמשיך שפע מכתר עליון לב' זיווגי חג"ת דעריק דאצילות

} דחג"ת דעתיק	<p>זיווג פנימי איההיורה דחב"ד</p> <p>זיווג חיצוני יאההיורה דחג"ת ונה"י</p>
---------------	--

ויכוין להמשיך סב' זיווגי חג"ת דעתיק לב' זיווגים דחג"ת דאריך
ולזיווג ב' זיווגי חג"ת דאריך דאצילות

} דחג"ת דאריך	<p>זיווג פנימי איההיורה דחב"ד</p> <p>זיווג חיצוני יאההיורה דחג"ת ונה"י</p>
---------------	--

ויכוין להמשיך שפע מזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת דמ"ה ובין
דאריך לזיווג פנימי דחב"ד דחג"ת דמ"ה ובין דא"א וישסות

<p>שפע דב"ן דזיווג הפנימי הנו' דאריך מפנים דמלכיות דחכמות דחוי"ב דמ"ה וב"ן דב"ן דחב"ד דחג"ת דא"א :</p>	<p>שפע דמ"ה דזיווג הפנימי הנו' דאריך מפנים דמלכיות דחכמות דחוי"ב וחוי"ג דמ"ה וב"ן דמ"ה דחב"ד דחג"ת דא"א :</p>
--	---

יוד הי ויו הי
 יוד הי ואו הי
 יוד הא ואו הא
 יוד הה וו הה

אלף הי יוד הי
 אלף הא יוד הא

לפנים דמלכיות דחכמות דחויב
 וחויג דזיווג עליון דאבא ויש"ם

לפנים דמלכיות דחכמות דחויב
 דזיווג עליון דאימא ותבונה :

יהוה

אהיה

ולזווג חב"ד הנז' דמ"ה וב"ן דחג"ת דאו"א וישמו"ת ולהמשיך
 שיפת עסמ"ב ליסוד דחב"ד הנז' דאבא ויש"ם ושיפת קס"א
 קט"ג לקנ"א שביסוד דחב"ד דאימא ותבונה

יוד הי ויו הי

יוד הי ואו הי

יוד הא ואו הא

יוד הה וו הה

איהיהוהה

אלף הי יוד הי

אלף הא יוד הי

ליסוד דזיווג עליון דאימא ותבונה שבו

קנ"א בציור אותיותיו כזה

ליסוד דזיווג עליון דאבא ויש"ם

אלף הי ויו הי ויא ויו הי ויה ויהוה

ויכוין להמשיך שפע מזיווג החיצין שהוא נה"י וחג"ת דחג"ת
 דמ"ה וב"ן דאריך לזיווג חיצון שהוא נה"י וחג"ת דחג"ת
 דאו"א וישמו"ת ויכוין לזווג פרצופי נה"י וחג"ת דחג"ת דאו"א וישמו"ת
 הויה ואהיה ולהמשיך ולהוציא מזיווגם מוחין דאותיות דג' מ"ב
 דעס"מ ומילוייהם עם נרנח"י דנח"י שבהם

כא

הלבנה

אור

אֱהִיָּהּ

יֵאֱהוּיָהּ

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

אֱהִיָּהּ

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יוד הי ואו הי

יהוה

יוד הי ויו

יוד ואו דלת הי יוד

יוד הא ואו הא

יוד ויו דלת הי יוד

ואו אף ואו הי יוד

יוד ואו דלת הא אף

ויו יוד ויו הי יוד

וד י או י

ואו אף ואו הא אף

וד י יו י

וד א או א

וישסו"ת דאו"א

עלין איהיהוהה

זיווג

אחה

יכוין להמשיך טיסוד דזיווג הפנימי דחכ"ד דחג"ת

דאבא וישים טיפה עסט"ב עם ה"ח

יוד הי ואו הי

יוד הי ויו הי

יוד הה וו הה

יוד הא ואו הא

יְהוָה ה"ו יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

ליסוד דזיווג הפנימי דחכ"ד דחג"ת דאיטא ותבונה שבו קס"א

קס"ג קנ"א

אף הי יוד הי | אף הה יוד הה | אף הא יוד הא

ויכוין להמשיך טיסוד הנז' דאיטא ותבונה כל הז' שמיה וה"ח

למלכות דאיטא ותבונה שהיא תנ"ה ובה ה"ג

יְהוָה	הִי	יְהוָה	הִי	יְהוָה	הִי	יְהוָה	הִי	יְהוָה	הִי
	יְהוָה		יְהוָה		יְהוָה		יְהוָה		יְהוָה
	יְהוָה		יְהוָה		יְהוָה		יְהוָה		יְהוָה

אלף הה יוד הה
 למלכות דאימא ותכו שהיא תנייה ובה היג
 אלף הי יוד הי אלף הא יוד הא
 אלף הה יוד הה

יכוין להמשיך מיב דע"ב ומילוי מפנים דמי"ם עליונות דכח"ב
 דחח"ן דנהי וחגי'ת דחגי'ת דאוי"א וישסו"ת עם נח"י דחיה
 דרוח דרוח

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה בטר

יוד הי ויו הי חכמה

יוד ויו דלת הי יוד ויו יוד ויו הי יוד בינה

וד י יו י

לפנים דמי"ם עליונות דכח"ב דחח"ן דנהי וחגי'ת דחגי'ת דמיה ובין
 דמ"ה דוין.

יְהוָה

יכוין להמשיך מיב דמ"ה ומילוי מפנים דמי"ם עליונות דכח"ב
 דדת"י דנהי וחגי'ת דחגי'ת דאוי"א וישסו"ת עם נח"י
 דרוח דרוח דרוח :

אֱלֹהִים | אֱלֹהִים
 יְהוָה | יְהוָה
 יְהוָה פתח

יוד הא הא ואו הא חכזה
 בינה

יוד ואו דלת הא הא אלה ואו אלה הא אלה
 וד א א א

לפנים דמים עליונות דכח"ב דדתי דנהי וחגית דחגית דמיה וב"ן דורן:
 ויכוין להמשיך ולהוציא ממלכות דזיווג הפנימי דחב"ד דחגית
 הגוי דאימא ותבונה צלם דמוחין דעסמ"ב וצלם דמוחין
 דקס"א קט"ג קנ"א עם חו"ג עם נרנח"י דנח"י דרוח דמיה וב"ן
 ולהמשיכם ע"ג מקיפי חב"ד דחגית דז"א ואח"כ יכוין להמשיכם
 לחח"ן בגיה דתי דויק דחב"ד דחגית דמיה וב"ן דורן

אֱלֹהִים
 יְהוָה

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

יְהוָה

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה

אֱלֹהִים

אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהִים

יְהוָה

יְהוָהנוּ

יְהוָהנוּ

יְהוָה

מלך העולם *

יכוין להעלות המוחין והנרנח"י שנמשכו בתיבות אתה ה' אלהינו שהם

עסמ"ב קס"א קמ"ג קנ"א מוחין פנימים דג' פרצופים הפנימים שהם חב"ד דחג"ת דז"א ושלושה מ"ב דעס"מ ומילוויהם שהם מוחין דב' פרצופים החיצונים נה"י וחג"ת דחג"ת דז"א עם הנרנח"י דרוח שלהם עם בירורי כלים ואורות דרפ"ח דפרצופי כחב"ד דז"א הכוללים דפנימיות אותו הפרצוף |מצות דאירייתא בדיבור דפנימיות דאבי"ע דאצילות ואם היא במעשה בחיצוניות דאבי"ע דאצילות] עם נרנח"י דיליה לזו"ן ואז ניתן כח בזו"ן ומבררים גם הם מבירורי אחו' דישסו"ת ומחלקי כחב"ד דישסו"ת הכוללים עם הרפ"ח ומעלים אותם עם הבירורים שלהם שנבררו ע"י דישסו"ת.

אהיה
יהוה

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

(* נראה שצריך למסור נפשו על קידוש שמו יתברך לקבל עליו דמב"ד לצורך עליית רפ"ח כנודע וכ"כ בקצת סכ"י וזה הסדר יכוין לקבל עליו ד' מיתות ב"ד מד' אותיות הוי"ה ומד' אותיות אדני וליחדם ע"י ד' אותיות אהיה וע"י עסמ"ב

סקילה	י א א	יוד	הי	ויו	הי
שריפה	ה ד ה	יוד	הי	ואו	הי
הרג	ו נ י	יוד	הא	ואו	הא
וחנק	ה י ה	יוד	הה	וו	הה

ה"ח ה"ג

יוד הי ויו הי יתום יתום יתום יוד הי ואו הי
אלה הי יוד הי יהוה יהוה אלה הא יוד הא
יוד הא ואו הא יתום יתום יתום יתום יוד הה וו הה

אלה הה יוד הה

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

יוד הי ויו הי	יוד הא ואו הא	יוד הי ויו הי
יוד ויו דלת הי יוד	יוד ואו דלת הא אלף	יוד ויו דלת הי יוד
ויו יוד ויו הי יוד	ואו אלף ואו הא אלף	ויו יוד ויו הי יוד
וד י יו י	וד א א א	וד י יו י

ע"ב דע"ב מדרגה ז	יוד הי ויו הי	ע"ב דע"ב מדרגה ה' וו'
דמלכות דחסד	בירורי בין דעתיק	ע"ב דס"ג מדרגה ה' וו'
	ואבא וז"א	דמלכות דגבורה
	בירורי בין דנוק' דעתיק	ע"ב דס"ג מדרגה ה' וו'
	ואימא ונוק' דז"א	דמלכות דגבורה

יוד הי ואו הי

ע"ב רמ"ה מדרגה יד' ויהוה	יוד הא ואו הא	ע"ב רמ"ה מדרגה יד' ויהוה
ג' וו' דמלכות דתנה"י	הא בירורי בין דאריד	ע"ב רמ"ה מדרגה יד' ויהוה
	ויש"ס ויעקב	ע"ב רמ"ה מדרגה יד' ויהוה
	למיד לאב"א	ע"ב רמ"ה מדרגה יד' ויהוה
	בירורי בין דנוק' דאריד	ע"ב רמ"ה מדרגה יד' ויהוה
	ותבונה ודחל	ע"ב רמ"ה מדרגה יד' ויהוה

ויכוין להעלות עם הרפ"ח נרנח"י דיליה

ואז ניתן כח בישסות ומכררים גם הם מכירורים הנזי חלקי כחבד
 דארא ופכחינת אחזי דארא ומעלים אותם עם כירורים
 שלהם שנכררו עיי זויין לארא וכן ניתן כח בארא ומכררים גם
 הם פאחורים דנהיי דאריך חלקי כחבד ומעלים אותם עם
 הכירורים שלהם שנכררו עיי ישסות לארא וכן על סדר זה פארא
 לעתיק וכן מזה לזה עד עיי סג דאיק:

עיי דעיי דאיק זיווג פנימי עיי דסיג דאיק
יוד הי ויו הי אי התיו הה יוד הי ואו הי

ואז מודווגים פנימיות עיי סג דאיק ומוציאין יים דמיה ממצח
 דאיק וטיים דבין החסרים מעינים דאיק השויכים לאותם
 הכירורים שעלו המתיחסים למצוה זו בנויל ונמשכים בכחינת צלם
 דמוחין דגדלות עם הנרנחיי דנחיי שבתוכם שהם יג הויות ואהיה
 מנוקדות כידוע עם אור הטעמים עם אור האים המלוכש ככהר
 דעתיק דאיק לעתיק דאצילות ולוקח המוכחר שבהם [שהם כתר
 דמיה והיר דכתר דבין וגיר דחכמה דבין ודיר דבינה דבין וזי
 כתרים דזית דבין]

איהיהיודה

ולזווג מיה ובין דעתיק וימשיך שארית המוחין למיה ובין דארא
 ולהשאיר שם המוכחר שבהם [שהם חכמה דמיה וה'
 אחרונות דכתר דבין]

איהיהיודה

ולזווג ארא ונוקביה וימשיך שארית המוחין לארא וישאיר המוכחר
 שבהם לארא [שהם כתר וחכמה דבינה דמיה וחגית נהיי
 דחכמה דבין לאבא עילאה ובינה דבינה דמיה וגית נהיי דבינה
 דבין לאימא עילאה]

איהתיווה

ויזווג או"א עילאין וימשיך השאר לישסו"ת וישאיר שם המוכחר שבהם [שהם חג"ת נה"י דבינה דמ"ה ומלכות דחכמה דב"ן דישי"ם, ומלכות דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דב"ן לתבונה].

איהתיווה

ויזווג ישסו"ת ושארית המוחין [שהם חג"ת נה"ים דמ"ה וחג"ת נה"ים דב"ן חו"ץ מכתרים דז"ת דב"ן] ימשיכם ליסוד ומלכות דישסו"ת. ימשיכם ליסוד ומלכות דישסו"ת מלובשים בצלמי המיחין של הברורים שלהם שכבר עלו ונתקנו ועתה יכוין להוציא ג' צלמי המוחין דנרנח"י דנח"י דמ"ה וב"ן דז"א ויכוין להמשיכם לשדעה פרצופים הפנימים שהם כחב"ד הכוללים דז"א :

אשר

במאמרו מאמר היא רחל המקודשת לואו שהוא ז"א ובנה"י שלה [נתפשו בעולמות עד] ברא שני היכלות חסד ונבורה שבבריאה הנקרא. **ישחקים השוחקים מ"ן דמנצפן א** [יכוין] להמשיך מהמוחין שנמשכו בזו"ן הארת המוחין ונרנח"י דנשמה מכלים פנימיים דזו"ן דאצילות לשלשה כלים חיצון ואמצעי ופנימי ד"ים דזו"ן דבי"ע דבריאה שהיא ה' ראשונה דהויה וס"ג ואל שדי יך **הי ואו הי אל שדיו וברוח** דז"א היוצא דרך **פין** שהיא הנוקי רחל על ידה תיקן **כל צבאם** דיצירה [יכוין להמשיך הארת המוחין ונרנח"י דרוח מכלים אמצעיים דזו"ן דאצילות לשלשה כלים חיצון ואמצעי ופנימי ד"ים דזו"ן דבי"ע דיצירה שהיא ו יוד **חא ואו הא אל יהוה**] **חכ ע"י ז"א, וזמן ע"י רחל שעל ידה, נתן להם** לעשיה

(א) א"ה לתשוקת יחדי סגולה הדפסנו כאן מה שיש יהרון בסידור הארוך ולכן הושם במסגרת למען לא יחסר והבוחר יבהר בטוב והישר :

לעשיה, **שלא ישנו את תפקידם** [יכוין להטשיך הארת המוחין ונרנח"י דנפש מכלים חיצוניים דו"ן דאצילות לשלשה כלים חיצון ואמצעי ופנימי ד"ס דו"ן דבי"ע דעשיה שהיא ה' אחרונה דהויה וב"ן יוד הה וו הה אל **אדנין** **יששים ושמחים** כל העולמות הנז' בשפע שקבלו מנת חלקם מהמוחין שבנו"ה דאימא שהם ב' שמות קס"א אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי המאירים לכל העולמות לעשות רצון **מוניהם** פועל ו"א הנבנה ונתקן ע"י כ"א פעמים אהיה שמשפרם **אמת** **שפעולתו** שהיא המלכות הפקבלת ממנו וכל בי"ע הנתקנים על ידה כולם נחתמו בחותם **אמת** שהוא הו"א וללבנה שהיא המלכות **אמר** הקב"ה שהוא אריך **שתתחדש** לעתיד לבוא ותתעלה ותהיה **עטרת** שהוא הכתר שלה שעד עתה היתה עומדת עד ב' שלישי **תפארת** דו"א | ודוקחת שלישי וחצי שהם ג"פ אור כמספר כתר ששם הוא עמודא דאמצעייתא נופא דאילנה ששם הוא שורשי רוחות בני ישראל וזהו **לעמוסי בטן**, הנה לעתיד תתעלה עד מקום הכתר דו"א העוסד בת"ה דבינה שהוא מדרגה ז' של עליות הנוק' ששם היתה עמוסה עמו בבטן אימא **שאף** הם רוחות ישראל **עתידים להתחדש** לעלות **כמורתה** כמות ה' תתאה וו"ן כמית ה' עילאה וכן עולמות בי"ע עתידים לעלות | **דהיינו** ששורשי נשמות בני ישראל הם במחצב הנשמות הנקרא בריאה יתעלו במקום המלכות דמחצב הספירות **ועוד** יתעלו יותר עד שיתעלה ז"א דכללות במקום א"א | ונוק' דו"א דכללות שהם יעקו"ר דכללות במקום אבא | שהם או"א עילאין שהוא עד הגרון דא"א | וכללות עולם הבריאה במקום אימא דכללות האצ"י שהם ישו"ת ויצירה דכללות במקום ז"א דאצ"י ועשיה

דכללות במקום נוק' דז"א דאצי' ויהיו כל העולמות נכללים בעולם האצי' שהוא עד קימת רגלי א"א וזה יהיה אפילו בחול כמו שהיו בערב שבת קודם חטא אדם הראשון וזהו **ולפאר** במקום ז"א שהוא ת"ת דכללות האצי' שם יהיה מקום ליוצרים שהוא היצירה ותחתיו העשייה וכל עילוי זה יהיה בכח שם היוצא מר"ת על שם כבוד מלכותו שבים שהוא בא"ת כ"ש בל"י שמספרו מ"ב אתון דאנא בכח שבעולם היצירה כזה.

אב"ג יתי' סר"ע שט"ן נג"ד. יכ"ש. במ"ר צת"ג.
 חק"ב טנ"ע. יג"ל פז"ה. שמ"ז צי"ת:

ברוך אלהי אלהים להאיר בהם כ"ח אותיות דמ"י דע"ב מוחין דאבא שהוא פרצוף כינה דאבא יוד ויו דלת. הי יוד ויו יוד ויו. הי יוד. **לפרצוף הנוק' לפייסה** אתה יהוה ויהי יאהדוניהי מהדש חדשים: ר"ל לעתיד לבוא יתחדשו נו"ה דנוק' ויתמלאו שפע מכח אבא באמצעות אימא שלא ע"י ז"א:

(א) סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּהּ יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 אֵתְהָא יְהוָה אֵתְהָא יוד הי אֵתְהָא יוד הי
 יְתוּהָ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יתוּהָ יוד הא ואו הי יוד הה וו הה
 יְתוּהָ יְהוָה אֵתְהָא יוד הא אֵתְהָא יוד הה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות דכחב"ד והם מוחין ונרנח"י דכלים פנימיים ד"ס דיצירה שהוא נרנח"י דנח"י דרוח דחח"ן בנ"ה דת"י דכחב"ד דכלים פנימיים דה"פ

(א) א"ה כל הכונה הנז' בג"פ ס"ט תהא, היא מסידור הארוך אך בקצר כתוב ג"פ ס"ט פשוט ואח"כ כתוב להחיר השבועה ודעת מהרה"ג מוהר"א ענתכי יצ"י שצריך לכוין בזה והבוחר יבחר והיעב"א.

דהיפ יצירה התחתונה וליצירה דאצי שהוא ו יוד הא ואו
הא אל יהוה

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אָהִיָּה אָהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יְהוָה יְהוָה אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הי אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הי

אֵהִיָּה אֵהִיָּה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
יְהוָה יְהוָה אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הא אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנחיי והם הויות ואהיה המנקדות
דחגית שהם נרנחיי דרוח עם חלקי המוחין שבהם לחחין
בגיה דתי דחגית דכלים אמצעיים דהיפ יצירה התחתונה וליצירה
דאצי שהיא ו יוד הא ואו הא אל יהוה

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אָהִיָּה אָהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יְהוָה יְהוָה אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הי אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הי

אֵהִיָּה אֵהִיָּה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
יְהוָה יְהוָה אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הא אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הה

אָהִיָּה
יְהוָה

ויכוין להמשיך הארת המוחין והנרנחיי והם הויות ואהיה
המנקדות דנהיים שהם נרנחיי דנפש דרוח לחחין בגיה
דתי דנהיים דכלים חיצוניים דהיפ יצירה התחתונה וליצירה

ראצילות שהיא ו יוד הא ואו הא אל יהוה

אח"כ יכוין להתפלל להתיר השבועה שנשבע הקב"ה שהוא אבא
שלא יכנס בירושלם של מעלה שהיא אימא להודווג אריא
ואצילות

ואצילות בבריאה זיווגא שלים דפנימיות [א] שיכנסו ישראל שהוא ת"א בירושלם של מטה שהיא נוק' להזדווג זו"ן ויצירה בעשיה

זיווגא

[א] א"ה טה שיש לדקדק כאן לכאורה דאיך נשבע כן [תענית ה' ע"א] והלא כללא הוא דאין לך זיווג דנשמות בזו"ן עד שיזדווגו מקודם או"א ופרצופים העליונים עד הא"ם שאז נמשך המוחין והכח לזו"ן להזדווג וכלא זה א"א ועיין בליקוטי תורה ר"פ וירא וכבר הקשו כן בשאלות חכמי המערב סי' מ' כמובא בנה"ש ד"ל סע"ד, וראיתי להר"י תו"ח דקמ"ג סע"א שתירץ ע"ז וקיצר דבריו שלעולם צריך להמשיך בתחלה מזו"ן דאו"א לזו"ן דזו"ן ואח"כ מאו"א דאו"א לאו"א דזו"ן וזהו נשבע שלא ימשך מאו"א דאו"א לאו"א דזו"ן עד שיכנס, ר"ל שימשך מזו"ן דאו"א לזו"ן דזו"ן עבתד"ק, וכעת ראיתי שהרב עצמו בספר הליקוטים ריש פ' וירא שנרגש מזה ותירץ וז"ל פירוש הדבר עד שיהיו זו"ן מומונים להכנס בהם כי א"א לומר עד שיכנס מטש כי מה שהם מזדווגים הוא להמשיך נשמות מאו"א ואם או"א לא ימשיכו לעצמם היאך תרד אל זו"ן כי דרך המשכת הנשמות הוא כן שזו"ן ממשיכין מאו"א ואו"א מא"א וא"א מע"י וכן עד סוף המדרגות כי גבוה מעל גבוה שומר וזהו פירוש להכנס כלומר שיהיו מוכנים להכנס עכ"ל, וכ"כ בליקוטי תורה פ' וירא כיעו"ש ועיין בע"ח שער הזיווגים פ"א ובש"ש שם שהביא מ"ש הדב בספר הליקוטים הגו' ולפי"ז אי"ש כפשוטו דנשבע שלא יכנס לאו"א עד שיהיו זו"ן מוכנים לזווג לא עד שיזדווגו דלעולם יזדווגו או"א קודם דלפי מ"ש התו"ח עדין יש לדקדק קצת כיון דאו"א וזו"ן דאו"א קודמים לאו"א דזו"ן ולזו"ן דזו"ן ולפי מארז"ל משמע שלא יכנס למעלה היינו בכל פרטי או"א בין או"א דאו"א ובין זו"ן דאו"א עד שיכנס למטה היינו בכל פרטי זו"ן בין או"א דזו"ן ובין זו"ן דזו"ן אם לא דהכונה עד שיהיו מוכנים ולפי"ז נראה מה שמזדווגים זו"ן בברוך יוצרך ועושך קודם או"א צ"ל שמזדווגים זו"ן דזו"ן וזו"ן דאו"א ולעולם זו"ן דאו"א קודם דלעולם בכל פרט מזדווגים או"א שבו ואח"כ זו"ן שבו וכמ"ש התו"ח והיעב"א.

זיווגא שלים דפנימיות ושיהכרכו כל הפרצופים והעולמות משפע א"ס ב"ה שיתפשט בהם ואז יזדווגו ויוציאו נשמות חדשות :

[א] ברוך יוצרך

ברוך עושך

יוד הי ויו הי יוד היואו הי
יוד האואו הא יוד ההו הה
יכוין להכטיך שפע א"ס ב"ה
עם הארת המוחין עסמ"ב
שעולים ברוך לויא דעשיה
התחתוי ולעשיה דויא דאצי
שהוא י' דהויה הכוללת

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יוד האואו הא יוד הה וו הה
יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה
עם הארת המוחין עסמ"ב
שעולים ברוך לנוק' דויא
דעשיה התחתונה ולעשיה דויא
דאצי שהיא ה' אחרוי' דהויה

יהוה יוד הא ואו הא

ארני יוד הה וו הה

ויכוין למסור עצמו למיתה על קיום התורה והמצות ולהעלות רוחו ונשמו לזו"ן דעשיה התחתונה ודעשיה דויא דאצילות ויכוין לעוררם אל הזיווג ע"י ט"ה וב"ן וע"י רוחו ונפשו ויכוין לזווג זו"ן הנז' ויכוין בשיכוב הויה כהולם וארני והיא מעלה מ"ן ע"י נפשו ושם ב"ן והויא משפיע מ"ד ע"י רוחו ושם מ"ה ומזדווגים יחד ע"י מ"ה יאהרונגהי זוג זו"ן יוד הא ואו הא :

ברוך

[א] א"ה כל הכונה בברוך יעקב הוא מהארוך אבל בקצר ב' שפע א"ס ב"ה בזו"ן ובאוי"א דאצילות ובאבוי"ע דעשיה וחבור זו"ן וי"ה ואוי"א י"ה וכן בברוך יעקב ב' ונ' ביצירה ובריאה יעו"ש ודעת מוה"ר שד"ה יצ"ו שיש לבוין מסירת נפש וכו' והמשכת שפע א"ס לפרצופים הנז'ל וכ"ד מוהר"א ענתני יצ"ו שצריך לבוין כל סדר שכתוב כאן הא"א להמשיך שפע א"ס בכתם כ"א בסדר הנז' ע"י ההלבושות ע"ב, ונלע"ד שאין חילוק בזה מהקצר להארוך רק שבא בקצרה ולא ציירו המותין אך כ"ע מודו דזה הוא הסדר הנכון ולעת הנחון מצי לכיון בקצרה יא"ש את"ם והיע"א.

[א] ברוך קניך

יוד הי ויוהי יוד היואוהי
 יודהאואוהא יודההוהה
 יכוין להמשיך שפע א"ם ב"ה
 עם הארת המוחין עסט"ב
 העולים ברוך לאבא דעשיה
 התחתונה ולעשיה דז"א דאצילו
 שהוא ידהויה הכוללת
 יתנה יוד הי ויוהי

ברוך בוראך

יוד הי ויוהי יוד היואוהי
 יודהאואוהא יודההוהה
 יכוין להמשיך שפע א"ם ב"ה
 עם הארת המוחין עסט"ב
 העולים ברוך לאימא דעשיה
 התחתונה ולעשיה דז"א דאצילו
 שהוא הדהויה הכללית
 אהיה יוד הי וואוהי

ויכוין

[א] מה שיש לדקדק כאן דלא נקט בסדר לא מלמעלה
 למטה ולא מלמטה למעלה קצת יש ליישב עפ"י מ"ש התו"ח
 דקמ"ג סע"א וז"ל מש"כ בברוך יוצריך ועושיך זיווג זו"ן ובברוך
 קוניך ובוראך זיווג אר"א שבתחלה אנו ממשיכין מזו"ן דאר"א שהם
 נ"ר לזו"ן דזו"ן שהוא בחי' נ"ר ואח"כ מנשמה חיה דאר"א לנשמה
 חיה דזו"ן ע"כ ולפי"ז א"ש שסדרו קודם יוצריך עושיך אך אכתי
 יסדרו עיב"א מלמטה למעלה ולזה יש ליישב עפ"י מה שביאר
 הרב במב"ש בדרוש ברה"ל ד"ס רע"ד וז"ל שהכונה היא שתתברך
 יצירה משפע א"ם ב"ה כדי שתתברך היצירה לעשיה וזהו ברוך
 עושיך וכשיתחבר ו' עם ה' תתאה שהוא ישראל שיכנס לירושלם
 תתאה אזי ברוך קוניך שהיא האצילות תברך לבריאה וזהו ברוך
 בוראך שיתחברו י"ה שהוא הקב"ה אל ירושלים שלמעלה ע"י
 שיתחברו יצירה בעשיה והם מעלים מ"ן לבריאה וכשיש מ"ן לעולם
 הבריאה אזי תתחבר עמה האצילות וזהו ג"כ בזו"ן ובאר"א דאצילות
 עצמו והצירוף של התחברות הנז' הוא וְהִיָּה ע"כ וכ"כ בארוך
 וא"כ צריך לומר ברוך יעקב וכן הסדר במסכת סופרים פ"כ ה"ב

ויכוין למסור עצמו על קידוש ה' ולקיום התורה והמצוות להעלות
 חיה ונשמה שלו למיד ולמין לאו"א דעשיה התחתונה
 ודעשיה דאצילות לעוררם לזיווג ע"י ע"ב וס"ג ויכוין לזווג או"א
 הגו' ואימא מעלה מ"ן ע"י נשמתו וע"י ס"ג ואבא משפיע מ"ד
 ע"י חיה שלו וע"י ע"ב ומזווגים יחד זיווגא ויחודה שלים ע"י ע"ב

אִיהֵתִינָהּ זיווג או"א יוד הי וין הי :

ואז חוזרין ועולין העולמות למקומן הראשון וגם אנחנו שהוא
 מחצב הנשמות עולים ומלבישים הספירות ואז גם הקליפות
 רוצים להתאחו במחצב הנשמות ולעלות עמהם ואז יוצא שלהבת
 אש מה' גבורות הסתומים בזרוע ה' ומכה בהם ומפילם ומתבטלים :

כשם שאנחנו מרקדים כנגדיך וידלג שלשה דילוגים

דילוג א' כנגד עליית חח"ן דבי"ע דעשיה להלביש חח"ן דבי"ע
 [א] דיצירה וחח"ן דיעקב ורחל דאצילות דעשיה דזו"ן
 דאצילות להלביש חח"ן דיעקב ורחל דאצילות דיצירה דזו"ן
 דאצילות :

דילוג

ולא כמ"ש באיגרות הרמ"ז סי' יו"ד דמסתברא להעלות אבי"ע
 מלמטה למעלה שזה כשיטת החברים בפע"ח שי"ט פ"ג ועיין
 להגאון חיד"א במחבר סי' תכ"ו אות ג' שהביא מ"ש אוגה"ר וכ'
 ששמע מפה קדוש מהר"ת ן' עטאר שהיה אומר ברוך יעק"ב וכ"כ
 מהרנ"ש במצת שימורים שעיקר הנוסחא ברוך יעק"ב ופירשה ע"ד
 הסוד פי' נאה וכי דאין לשנות יעו"ש וכ"כ במו"ב סי' ו' אות
 פק"ח יעו"ש ושל"ב.

[א] בסידוד הארוך בג' דילוגים אלו כי יכוין להעלות חח"ן
 בג"ה דת"י דאבי"ע דעשיה להלביש חח"ן בג"ה דת"י דאבי"ע
 דיצירה וחח"ן בג"ה דת"י דיעקב ורחל שבנה"י דעשיה דזו"ן דאצילות
 לחח"ן בג"ה דת"י דחג"ה ע"כ ועיין לעיל מ"ש בהקדמה ע"ז והיע"א.

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
 דכחב"ד והם מוחין זנרנח"י דכלים פנימיים ד"ים דעשיה
 שהוא נרנח"י דנפשי דנפש לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד דכלים
 פנימיים דה"פ עשיה התחתונה ולעשיה דאצי" שהיא

ה יוד הה וו הה אל אדני

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּה אֱהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יְהוָה יְהוָה אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי
 אהיה אהיה יוד הא ואו הי יוד הה וו הה
 יהוה יהוה אלף הא יוד הא אלף הה יוד הה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
 דחג"ת שהם נרנח"י דרוח דנפש עם חלקי המוחין שבהם
 לחח"ן בג"ה דת"י דחג"ת דכלים אמצעיים דה"פ עשיה התחתונה
 ולעשיה דאצי" שהיא ה יוד הה וו הה אל אדני

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּה אֱהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יְהוָה יְהוָה אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי
 אהיה אהיה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
 יהוה יהוה יוד הא יוד הא אלף הה יוד הה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
 דנהי"ם שהם נרנח"י דנפש דנפש לחח"ן בג"ה דת"י דנהי"ם
 דכלים חיצוניים דה"פ עשיה התחתונה ולעשיה דאצילות שהיא

ה יוד הה וו הה אל אדני

אח"כ יכוין להתפלל להחיר השבועה שנשבע הקב"ה שהוא אבא
 שלא יכנס בירושלם ש"כ מעלה שהיא אימא להודווג או"א
 ואצילות כבריאה ויוגא שלים דפנימיות עד שיכנכו ישראל שהוא
 ז"א בירושלם של מטה שהיא נוק' להודווג זרין ויצירה העשיה
 זיוגא שלים דפנימיות ושיתברכי כל הפרצופים והעולמות משפע
 א"ס ב"ה שיהפשמ בהם ואז יודווגו ויוציאו נשמות חדשות !

ברוך יוצרך

ברוך עושך

יוד הג' ויו' הי יוד הי ואו הי
 יוד הא ואו הא יוד הא וו' הא
 יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה
 עם הארת המוחין עס"ב
 העולים ברוך לז"א דיצירה
 וליצירה דז"א דאצילות שהוא
 ג' יתרה יוד הא ואו הא

יוד הי ויו' הי יוד הי ואו הי
 יוד הא ואו הא יוד הא וו' הא
 יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה
 עם הארת המוחין עס"ב
 העולים ברוך לז"א דיציר'
 וליצירה דז"א דאצילות שהוא
 ה' ארני יוד הא וו' הא

ויכוין למסור עצמו למיתה על קיום התורה והמצות ולהעלות
 רוחו ונפשו לזרין דיצירה התחתונה ודיצירה דז"א דאצילות
 ויכוין לעוררם אל הזיווג ע"י מ"ה ובין נע"י רוחו ונפשו ויכוין
 לזווג זרין הנז' ויכוין בשילוב. הויה בחולם וארני והיא מעלה מ"ן
 ע"י נפשו ושם ב"ן והז"א משפיע מ"ד ע"י רוחו ושם מ"ה ומזדווגים
 יחד ע"י מ"ה יאהדוניהי זווג זרין יוד הא ואו הא

ברוך קונך

ברוך בוראך

יוד הי ויו' הי יוד הי ואו הי
 יוד הא ואו הי יוד הא וו' הא
 יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה

יוד הי ויו' הי יוד הי ואו הי
 יוד הא ואו הא יוד הא וו' הא
 יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה
 עם

עם הארת המוחין עסטיב
 העולים ברוך לאנמא דיצירה
 וליצירה דזיא דאצילות שהיא
 ה אהיה יוד הי ואו הי

עם הארת המוחין עסטיב
 שעולים ברוך לאנמא דיצירה
 וליצירה דזיא דאצילות שהיא
 י יתוה יוד הי ויו הי

ויכוין למסור עצמו על קידוש הי ולקיום התורה והמצוות להעלות
 חיה ונשמה שלו למיד ולמין לארא דיצירה התחתונה
 ודיצירה דאצילות לעוררם לזיווג עיי עיב וסיג ויכוין לזיווג אויא
 הנז ואיסא מעלה מין עיי נשמתו ועיי סיג ואנא משפיע מיד
 עיי חיה שלו ועיי עיב ומזדווגים יתר זיווגא ויחורא שלים
 עיי עיב !

איהתינה זיווג אויא יוד הי ויו הי

זאז חורין ועולים העולמות למקומם הראשון וגם אנחנו שהוא
 מחצב הנשמות עולים ומלבישים הספירות ואז גם הקליפות
 הוצים להתאחו כמחצב הנשמות ולעלות עמהם ואז יוצא שלהבת
 אש מה נבורות הסתומים בזרוע הי ומכה בהם ומפילם ומתכטלים !

כשם שאנחנו מרקרים כנגדיך וידלג כלשה דילונים

דילוג א [א] כנגד עלייה חחין דבייע דיצירה להלביש חחין
 דבייע דבריאה וחחין דיעקב ורחל דאצילות
 דיצירה דזיוג דאצילות להלביש חחין דיעקב ורחל דאצילות דבריאה
 דזיוג דאצילות

דילוג

[א] בסידור הארוך בני דילונים כיב יכוין להעלות חחין
 בגיה דתי דאבייע דעשיה ודיצירה להלביש חחין בגיה דתי
 דאבייע דבריאה וחחין בגיה דתי דיעקב ורחל שבנהיי דיצירה
 דזיוג דאצילות לחחין בגיה דתי דחגיה ועיין לעיל בהקדמה
 מ"ש בזה והיעיא.

דילוג ב כנגד עלייה בג"ה דבי"ע דיצירה להלביש בג"ה
 דבי"ע דבריאה ובג"ה דיעקב ורחל דאצילות דיצירה
 דו"ן דאצילות להלביש בג"ה דיעקב ורחל דאצילות דבריאה
 דו"ן דאצילות

דילוג ג כנגד עליית דתי" דבי"ע דיצירה להלביש דתי"
 |א| דבי"ע דבריאה ודתי" דיעקב ורחל דאצילות
 דיצירה דו"ן דאצילות להלביש דתי" דיעקב ורחל דאצילות דבריאה
 דו"ן דאצילות

ואין אנחנו יכולים ליגע בידך כד אם ירמרו אחרים
 כנגדנו להזימנו להתאחו בנו ולעלה עמנו לא
 יוכלו ליגע בנו ולא ישלטו בנו ולא יעשו בנו
 שום רושם תפול עליהם אימתה ופחד שלהבת אש
 מחמשה גבורות בגדול זרועך יכוין להציל פרצופי ניק דו"א
 המתפשטים בבי"ע דיצירה מהקליפות ידמו כאבן : כאבן
 ידמו זרעך בגדול ופחד אימתה עליהם תיפול
 יכוין להשליך הקליפות על צריני ואויבינו

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה אֵלֶּי יוד הי אֵלֶּי יוד הי
 יְהוָה אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יוד הא ואו הי יוד הה וו הה
 יְהוָה יְהוָה אֵלֶּי הא יוד הא אֵלֶּי הה יוד הה
 יכוין

[א] א"ה הטעם שבבי"ע אנו מעלין בי"ע דו"ן ודיעו"ד
 בכללם ובאצי" דיעו"ד דוקא ב' ע"ז התו"ה בד"ו ע"ב וז"ל מפני
 שבי"ע הם עלמא דנוק' מעלין אפילו בי"ע דו"ן אבל באצי" אנו
 מעלין אצי" דיעו"ד דוקא שהם בהינה נוק' עכ"ל והיע"א.

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
 דכחב"ד והם מוחין ונרנח"י דכלים פנימיים ד"ס דבריאה
 שהוא נרנח"י דנח"י דנשמה לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד דכלים
 פנימיים דה"פ בריאה התחתונה ובריאה דאצילות שהיא ה

יוד הי ואו הי אל שדי

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּה אֱהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יְהוָה יְהוָה אלקהי יוד הי אלקהי יוד הי
 אהיה אהיה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
 יהוה יהוה אלקהא יוד הא אלקהה יוד הה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
 דחג"ת שהם נרנח"י דרוה דנשמה עם חלקי המוחין שבהם
 לחח"ן בג"ה דת"י דחג"ת דכלים אמצעיים דה"פ בריאה התחתונה
 ובריאה דאצילות שהיא ה יוד הי ואו הי אל שדי

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּה אֱהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יְהוָה יְהוָה אלקהי יוד הי אלקהי יוד הי
 אהיה אהיה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
 יהוה יהוה אלקהא יוד הא אלקהה יוד הה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
 דנהי"ם והם מוחין ונרנח"י דכלים חיצוניים ד"ס דבריאה
 נרנח"י דנפש דנשמה לחח"ן בג"ה דת"י דנהי"ם דכלים חיצוניים

דהיפ בריאה התחתונה ובריאה ראצילות שהיא ה

יוד הי ואו הי אל שדי

אחיכ יכוין להתפלל להתיר השבועה שנשבע הקב"ה שהוא אבא
שלא יכנס בירושלים של מעלה שהוא איסא להודווג
אריא ואצילות בבריאה זיוגא שלים דפנימיות עד שיכנסו ישראל
שהוא זיא בירושלים של מטה, שהיא נוקבא להודווג זיין ויצירה
בעשיה זיוגא שלים דפנימיות ושיתכרכו כל הפרצופים והעולמות
משפע איס ביה שיתפשט בהם ואו יודווגו ויוציאו נשמות חדשות.

ברוך יוצרך

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הי יוד הה וו הה
יכוין להמשיך שפע איס ביה
עם הארת המוחין עסמ"ב
העולים ברוך לזיא דבריאה
ולבריאה דזיא ראצילות שהוא
ו יהוה יוד הא ואו הא

ברוך עושך

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
יכוין להמשיך שפע איס ביה
עם הארת המוחין עסמ"ב
שבגמט' ברויך לנוקד' זיא דבריאה
ולבריאה דזיא ראצילות שהיא
ה אדני יוד הה וו הה

ויכוין למסור עצמו למיתה על קיום התורה והמצות ולהעלות
רוחו ונפשו לזיין דבריאה התחתונה ולבריאה דזיא ראציל
ויכוין לעוררם אל הזיווג עיי מיה ובין ועיי רוחו ונפשו ויכוין
לזווג זיין הנז' ויכוין בשילוב הויה בחולם ואדני והיא מעלה מין
עיי נפשו ושם בין והזיא משפיע מיד עיי רוחו ושם מיה ומזדווגים
יחד עיי מיה.

יאהדוניה זיווג זיין יוד הא ואו הא

ברוך קונך

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יודה האואהא יוד התו הה
 יכוין להמשיך שפע אים ביה
 עם הארת המוחין עסט"ב
 העולים ברוך לאבא דבריאה
 ולבריאה דזיא דאצילות שהוא
 י יתנה יוד הי ויו הי

ברוך בוראך

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יוד האואהא יוד ההו הי
 יכוין להמשיך שפע אים ביה
 עם הארת המוחין עסט"ב
 שעולים ברוך לאימא דבריאה
 ולבריאה דזיא דאצילות שהיא
 ה אהיה יוד הי ואו הי

ויכוין למסור עצמו על קדושת שמו יתברך ולקיום התורה
 והמצוות ולהעלות חיה ונשמה שלו למיד ולמין לאוי"א
 דבריאה. התחתונה דבריאה דאצילות לעוררם לזיווג ע"י ע"ב וס"ג
 ויכוין לזיווג או"א הנז' ואימא מעלה מ"ן ע"י ידי נשמתו וע"י ס"ג
 ואבא משפיע מ"ד ע"י חיה שלו וע"י ע"ב ומזדווגים יחד זיווגא
 ויחודא שלים ע"י ע"ב

איהיהוהה זיווג או"א יוד הי ויו הי

ואז חורין ועולים העולמות למקומם הראשון וגם אנחנו שהוא
 מחצב הנשמות עולים ומלבישים הספירות ואז גם הקליפות
 רוצים להתאחו במחצב הנשמות ולעלות עמהם ואז יוצא שלהבת
 אש מה' גבורות הסתומים בזרוע ה' ומכה בהם ומפילם ומתכטלים

כשם שאנחנו מרקדים בנגדיך וידלג שלשה דילוגים

דילוג א' כנגד עלייה חח"ן דבי"ע דבריאה להלביש חח"ן דבי"ע
 דאצילות וחח"ן דיעקב ורחל דאצילות דבריאה דזו"ן
 דאצ"י להלביש חח"ן |א| דיעקב ורחל דאצילות דאצילות דזו"ן דאצ"י:
 דילוג

|א| בסידור הארוך כ"כ יכוין להעלות חח"ן בג"ה דתי' דאבי"ע
 דעשיה ודיצירה ודבריאה להלביש חח"ן בג"ה דתי' דאבי"ע דאצילות
 והח"ן בג"ה דתי' דיעקב ורחל שכנה"י דבריאה דזו"ן דאצילות
 לחח"ן בג"ה דתי' דחג"ת ועיין לעיל בהקדמה ט"ש ע"ז והיע"א

דילונ ב כנגד עלייה בניה דבי"ע דבריאה להלביש בניה דבי"ע
 דאצילות ובניה דיעקב ורחל דאצילות דבריאה דוויזן
 דאצילות להלביש בניה דיעקב ורחל דאצ"י דאצ"י דוויזן דאצילות.
 דילונ ג כנגד עלייה דתי דבי"ע דבריאה להלביש דתי דבי"ע
 דאצילות ודתי דיעקב ורחל דאצילות דבריאה דוויזן
 דאצ"י להלביש דתי דיעקב ורחל דאצ"י דאצילות דוויזן דאצילות.

ואין אנחנו יכולים ליגע ביק כך אם ירקדו אחרים
 כנגדנו להזיקנו להתאחו בנו ולעלות עמנו לא יוכלו ליגע
 בנו ולא ישלטו בנו ולא יעשו בנו שום רושם
 תפול עליהם אימתה ופחד שלהבת אש מחמשה גבורות
 בגדול זרועך יכוין להציל פרציפי נוק' דז"א המתפשטים בכי"ע
 דבריאה מהקליפות ידמו כאבן: כאבן ידמו זרועך בגדול
 ופחד אימתה עליהם תיפול יכוין להמשיך הקלי' על צרינו
 ואויבינו דוד מלך ישראל היא המלכות דבי"ע דעשיה
 התחתונה ועשיה דאצילות להעלותה לג' כלי היסוד הנקרא חי

וגם להעלותה להלביש לג' כלי
 התפארת הנקרא וקיים
 דוד מלך ישראל היא המלכות
 דבי"ע דיצירה התחתונה ודיצירה
 דאצילות להעלותה לג' כלי היסוד
 הנקרא קי וגם להעלותה לג' כלי
 התפארת הנקרא וקיים

ג' כלי ה"ת דז"א
 יוד הא ואו הא
 י יה יהו יהוה
 ידוה
 ג' כלי יסוד דז"א
 יא יב יג יד
 יו יז יח יט
 שין שין דלת שין דלת יוד
 שין דלת יוד

דוד מלך ישראל היא המלכות דבייע דבריאה התחתונה
 ודבריאה דאצילות להעלותה לג' בלי היסוד הנקרא חי וגם
 להעלותה להלביש לג' בלי התפארת הנקרא וקיים לזל מלך
 חי וקיים ד' תיבות אלו יעלו בגי' רפ"ה כנוצל ר"ל בזמן שיבטלו
 הקלי' מן העולם אזי המלכות דאצילות היא תשאר תמיד למעלה
 באצילות ונק' חי וקיים ולא יהיה צורך לברר סרפ"ח ניצוצין
 הנתונים תוך הקלי' ואז תקרא המלכות דוד מלך חי וקיים
 שהוא בגי' רפ"ח להורות שכבר נבררו כל הרפ"ח שהיו כבייע.

[א] אקף למד אקף למד
 יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
 יוד הי ואו הי
 א יאהד'ונהי תיהדו'אוכה' דנוק'
 אקף למד אקף למד
 יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
 יוד הי ואו הי
 מ יאהד'ונהי יסוד דז'אודע' דנוק'
 אקף למד אקף למד
 יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
 יוד הי ואו הי
 נ יאהד'ונהי אור שבין נו"ה דז"א
 ונוף דנוק'
 יוד הא ואו הא יוד הא ואו הא

ויאמר

אמן ביעקב ורחל דאצילות
 דאביע דעשיה
 אמן ביעקב ורחל דאצילות
 דאביע דיצירה
 אמן ביעקב ורחל דאצילות
 דאביע דבריאה
 וי"א נ"פ נ"ו
 [נצח נצח נצח]
 סלה סלה סלה
 [ועד ועד ועד]

[א] עיין לעיל עמוד ט"ו בסדר כונת אמן מהרש"ש ז"ל
 ובשער חכונות הנד"ט דף ס"ב ע"א והבין !

ויאמר שבעה פעמים פי לב טהור וכו' ויכוין כנגד כחביד חגיה	
לב-טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	כתר
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	חכמה
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	בינה
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	דעת
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	חסד
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	גבורה
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	תפארת

עריך למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי : עזרי מעם יהוה ואדני יאהרונה עושה שמים וארץ : אל יתן לסוס רגליך

אל ינום שומריך : הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל : יהוה ואדני יאהרונה שומריך יהוה ואדני יאהרונה צלך על יד ימינך : יוטם השמש לא יבכה וירח בלילה : יהוה ואדני יאהרונה ישמרך מכל רע ישמיר את נפשך : יהוה ואדני יאהרונה ישמור צאתך ובואך מעתה ועד עולם :

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו : הללוהו בגבורותיו הללוהו כרוב גדלו : הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור : הללוהו בתוף ומחול הללוהו בסינים ועוגב : הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה : כל הנשמה תהלל יה הללויה : כהתי"ה

תנא דבי רבי ישמעאל אלמלי לא זכו בני ישראל אלא להמביל פני אביהם שבישמים פעם אחת בחדש דיים אמר אביי הילכך נימרינהו

מעומד : רבי דנניא וכו' ויאמרו קדיש על ישראל ויכוין בקדיש שאחר ברה"ל ע"ב וע"ב והוא קדיש דאחר נפ"א ודאחר קריאת ס"ת ודקודם עמידה ואחריה דמנחה וערבית כנודע :

כתב הרנייה בסה"ק עלי נהר אות ל"ו על מ"ש בע"ח ש: פ"ח
 פ"ח שסוד הקדיש שעולה כל העשיה ביצירה והיצירה
 כבריאה אינו עולה רק פנימיות של הנשמה יעו"ש סוד הנשמות
 אלו שעולים הם ב"ע דאצי' המתלבשים בב"ע התחתונים שכולם
 בכללותם עולים דאצי' אבל ב"ע התחתונים אינם עולים כ"א
 ג"ר דעולם התחתון בנה"י דעולם העליון סמנו וכו' ולמדעי אני
 צריך דאף דמטבע וסדר כל הקדישים בשוה ואינם מחולקים אלא
 במלוי השמות דעסמ"ב בדבר זה יש הפרש ביניהם בין הקדישים
 דקודם העמידה ובין הקדישים דאחר העמידה, והוא דהמשכה
 שמשכיבין המוחין דאבא ע"י התיבות ודאיסא ע"י האותיות
 בקדישים שקודם העמידה הוא לבי"ע דאצי' המלובשים בב"ע
 התחתונים ולבי"ע התחתונים. אבל בקדישים שאחר העמידה
 שכבר ב"ע דאצי' הם עומדים בגבול האצי' ואינם יורדין |ממ"ש
 בשהכ"ו דמ"ט ע"ב צריך שתדע כי אין העולמות יורדין אלא עד
 שאומדין עלינו לשבח יעו"ש טבואר כמ"ש אך ממ"ש בדט"ו ע"ב
 ואחר הזיווג אנו צריכין לחזור להעלות העולמות שיקבלו שפע
 וכו' וכן גבי קדיש ה' כ' להעלות העשיה אל היצירה כיעו"ש
 צ"ע קצת דמשמע דבעת הזיווג לא היו בגבול האצי' ולכן שוב
 צריך להעלותה וי"ל] עד אחר עלינו לשבח א"כ ההמשכה היא
 לבי"ע דאצי' העומדים למעלה וגם משכיבין לבי"ע התחתונים
 ע"ב !

מש"ב בקדיש בתיבת ויתקדש לז"א דהיכל ק"ק שהם אריך
 ונוק' וישכו"ת ובהיבות וישתבח גבי ג"ר דהק"ק כ' שהם
 עתיק ונוק' ואו"א, הכונה היא שכללות היכל ק"ק הוא כח"ב
 וכ"א כלול מעשר וידוע דכתר כולל עתיק ונוק' ואריך ונוק'
 וחוי"ב כוללים או"א וישכו"ת, אי"כ כח"ב דכתר דהיכל ק"ק נקראים
 עתיק ונוק' וכח"ב דחוי"ב נקראים או"א נמצא דכח"ב דהיכל ק"ק
 הם עתיק ונוק' ואו"א, והו"ק דכתר דהיכל ק"ק נקראים אריך ונוק',
 והו"ק דחוי"ב נקראים ישכו"ת נמצא שו"ק דהיכל ק"ק הם אריך
 ונוק' וישכו"ת, ושש היכלות התחתונים בכללותם נקראים ז"א וכח"ב
 שבהם

שבהם נקראים ז'וין הגדולים והו'ק שבהם נקראים יעקב ורחל
וזה פשוט!

מ'ש"ב בקדיש דהודו כמ"ב דאותיות יכוין להעלות ו'ק וג"ר
דעשיה דז"א דאצ"י ליצירה הנם שהבחינות הללו עלו
כבר במשניות דאיזהו מקומן להיכל ק"ק תירץ ע"ז בעלי נהר שם
דמשמע מדברי הרב דמה שעלו אינו אלא בסוד כללות ועכשיו
ע"י הקדיש עלייה גמורה עכד"ק ולפי"ד יתפרש ג"כ מ"ש בסידור
קודם הודו עתה שעלו פנימיות כחב"ד דעשיה ונעשו חיצונית
יעו"ש דהגם שעלו באשה ריח ניחח ולא עתה הכונה היא עתה
שכבר עלו והיינו בסוד כללות ועכשיו נגמר עלייתן ובעין זה כתב
בסידור שבת גבי לאל אשר שבת כי עתה נגמרו ליכנס ה"פ בינה
דז"א וכו' דהלא תשלום כניסתן בנשמת אלא דר"ל עתה שכבר
נגמרו כנו' והיעב"א

מ'ש"ב בקדיש דהודו שהוא דעשיה שהב' מ"ב דס"ג הם מוחין
דאבא והב' מ"ב דמ"ה הם מוחין דאימא יש להבין דהיכן
מצינו כן דכלל שבידינו אבא ע"ב ואימא ס"ג ומ"ה הוא ז"א
והנלע"ד עפ"י מ"ש בע"ח שער העקודים פ"ב מ"ב וז"ל ע"ב הוא
בכתר ייש בו אריך ונוק' וכן ס"ג בחכמה או"א וכן מ"ה ישמיה
וכן ב"ן ז'וין וכו' ע"כ וכ"כ בפ"א משער מנת"א ועיין במפרשים
שיישבו ע"ז דהכא איירי בהעלם ובשורש אבל גילויים אינו כן
ועיין באש"ל ע"פ אוצ"ח אות א' שכ' דהפרצופים עצמותם העקרי
הוא כן, אך השתא נקרא אבא ע"ב על שם שמקבל המוחין מכתר
שהוא ע"ב ואימא נקראת ס"ג ע"ש שמקבלת מוחין מאבא שהוא
ס"ג, וז"א נקרא מ"ה ע"ש שמקבל המוחין מאימא שהיא מ"ה
יעו"ש וא"כ בקדיש אפשר לפרש גבי הודו דקרי לאבא ס"ג
ולאימא מ"ה היינו לגבי שמותם העיקריים וכלפי שורשם שנקראו
מש כן כמבואר בע"ה וראיתי בזה להתו"ח דק"מ ע"ב וז"ל מ"ש
בקדיש דעשיה שהב' מ"ב דס"ג הם סוד מוחין דאבא וכו' ממנו
נלמד שאימא ר"ל הפרצוף הסמוך לו ואבא ר"ל הפרצוף היותר
רחוק ממנו ישרי קרא לבחינת מ"ה אימא והס"ג קראו בשם
אבא ע"כ והיעב"א.

משׁיב בתיבת רבא הויה אהיה אדני אלקים, ועם כללות ד' והכולל בנימט' בא"ד אותיות רבא שאז נקראת הנוק' באר כמ"ש בפנים, לא ידעתי טעמו בזה למה לא נקט כמ"ש בשהכ"ו דמ"ו ע"ד שיכוין ברבא סוד הויה אלהים הויה אדני, שעולים רבא אותיות באר והעניין שהמוחין מלובשין בנה"י דאימא שהיא אהיה וכאשר יוצאין לכנוס בנוק' דו"א הנקראת אדני מתחברים ב' שמות אהיה ואדני ונעשים אלהים והו"א הוא שם הויה הרי לך בהדיא אך ע"י שם אדני ואהיה נעשים הויה אלהים הויה אדני עכ"ל ולפי"ז לא נצרך לצרף ד' אותיות והכולל כמ"ש בס"י וראיתי להרנ"ה בעלי נהר אות ל"ו שכתב לדקדק בזה דלמה שינה מ"ש בדברי הרב ואעפ"י ששניהם אמת מ"מ נימט' דבא"ר הם רומזים בהויה אלהים הויה אדני כאמור עכ"ד וצ"ע והיעב"א!

עוד ב' הרנ"ה שם דבמלת יהא שנרמזים מוהין דקטנות דאלהים מלא אינו כתוב בדעת רק אלהים דאלפין א' וצריך לצייר ב' שמות אלהים האחד בציור האלף יו"י והשני בציור האלף יו"ד כנ"ו בדברי הרב, והרש"ש הביא בן בפוחין דקטנות דמ"ק דמ"ט [ובחדש דמ"ו ע"ד] ובקדיש עצמו לא כתבו, ובדחיית המוחין דקטנות בברכת אבות כתוב בסידור ג"כ ד' אלהים מלאים כנ"ו עיין בפ"א משער מוחין דקטנות מה שנכתפק בזה מהרח"ו [עיין מבו"ש ש"ה ח"ב פ"ו דקכ"ה ע"א שכ' בודאי שצריך שיהיו ב' אלהים בדעת והם במילוי אלפין הא' בציור יו"י והב' בציור יו"ד יעו"ש] ועיין בשהכ"ו בדרוש ו' דפסח שב"כ בפירוש עכר"ק!

ממ"ש ביהא שגיה וכו' יכוין בכ"ח להמשיך נשמה, מבואר שצריך לומר לעלמי בלא ואו שע"ז יעלו כ"ח אותיות, ואין להוסיף ע"ז וכ"כ מהרש"ו הו"ד בהנהות שהכ"ו די"ד ע"ג וכן הנוסח בכל סידורי הרש"ש וכ"כ הש"צ דפ"א ע"ג והחיד"א בקשר גודל ס"ח אות ט"ו ובחס"ל למוהר"א פאפו סי' נ"ה אות ד"ן והרי"ה בסה"ק בן איש חי פ' ויחי סי"א וז"פ!

גם מ"ש ע"י כ"ח צ"ל מן כל בשתי תיבות שע"ז יהיו כ"ח תיבות עד בעלמא ולא כמי שרצה לפקפק בזה וכבר שאלו ע"ז חכמי המערב מהרש"ש [הו"ד בנה"ש דל"א סע"ב שאלה ס"ב]

והשיב שצ"ל מן כל בשתי חיבות כמ"ש בנה"ש דכ"ו רע"ד וכ"כ
בש"צ וחס"ל ובא"ח שם וכן העלה הרי"ח בהשובות רב פעלים
ח"ב א"ח סי"ג יע"ש !

וכתוב בשהכ"ו די"ד סע"ד יש כ"ח אותיות מן יהא שמה עד
בעלמא והיא בחינת כ"ח דמילוי המילוי ולכן צריך לענות
אמן פעם ג' וג' אמנים אלו זילת אמן יש"ר, ואם העונה מסיים
לוטר עד דאמירן בעלמא, קודם שיאמר החון שמה דקבה"ו צריך
לענות כאן פעם אחרת אמן באופן שיהיו ה' אמנים עכ"ל.
מבואר מזה דאם לא סיים העונה עד בעלמא לא יענה אמן
בנתיים וזהו שאמר דאם העונה מסיים קודם שיאמר
החון שמה דקבה"ו צריך לענות הא לאו הכי לא יפסיק כיון שלא
סיים גם מבואר שצריך לענות מאמן עד בעלמא לא פחות ולא יותר
דמשו"ה קאמר דאם העונה וכו' וכ"כ בש"צ ד"ט ע"ד סכ"ב ובסה"ק
בא"ח פ' שמות וכ' שכן הוכיח בספר מקבצאס וזה עיקר יע"ש
וכן נוהגין בק"ק בית אל ובשאר ק"ק וז"פ !

כונה אמן דקדיש מהרש"ש זלה"ה

אלה למד	אלף למד
יוד הי ואו הי	יוד הי ואו הי
א	אֵיִדְהֶנְיָהּ
הפארת דז"א וכתר דנוקבא	
אלה למד	אלף למד
יוד הי ואו הי	יוד הי ואו הי
ט	אֵיִדְהֶנְיָהּ
וסוד דז"א ודעת דנוקבא	
אלה למד	אלף למד
יוד הי ואו הי	יוד הי ואו הי
ן	אֵיִדְהֶנְיָהּ
אור שבין נו"ה דז"א ונוף דנוקבא	
ז"א	ז"א
יוד הא ואו הא	יוד הא ואו הא